ΕΤΟΣ Γ' — ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (ΚΥΠΡΟΥ) 12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1908 — ΑΡΙΘ. 106

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. — ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34. — Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2 — Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΠΡΟ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ

Τὰς βιωτικὰς φροντίδας ἀποθέμενοι κατὰ τὰς ἁγίας ταύτας ἡμέρας εὐτυχεῖς ὅσοι ἠδυνήθησαν ν' ἀναδράμωσι νοερῶς, καθοδηγούμενοι ὑπὸ τῶν ἱερῶν Εὐαγγελιστῶν εἰς τὰ τρομερὰ καὶ μυστηριώδη συμβεβηκότα παρὰ τὴν Σιών, τὴν περιλάλητον ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων προφητῶν. Μάτην οἱ φιλόσοφοι καὶ οἱ ἱστοριοδίφαι ἐπιχειροῦσι νὰ διερευνήσωσι τὴν προσωπικότητα τοῦ θείου διδασκάλου καὶ μάρτυρος ἀνιχνεύοντες αὐτὴν ἀνὰ τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἀνερευνῶντες τὴν Γαλιλαίαν.

Οὐδέποτε ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ἱστορίᾳ ἀφανεστέρα καταγωγὴ καὶ ἀσθενεστέρα ὕπαρξις ἐξέλαμψε καὶ ἐδοξάσθη μέχρι λατρείας ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Οὐδέποτε στρατιαὶ καὶ στρατάρχαι κατήγαγον λαμπροτέρας νίκας καὶ ἤγειραν διαρκέστερα καὶ αἰώνια τρόπαια οἷα καὶ ὅσα διεπράξατο ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ ξυλουργὸς καὶ ἀφανὴς διδάσκαλος.

Τίς τῶν ἐμπτυόντων καὶ χλευαζόντων ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὸν ἀσθμαίνοντα καὶ ὑπὸ δίψης φλεγόμενον Ναζωραῖον ὑπώπτευσεν ὅτι θὰ ἀπέβαινεν ὁ ἀληθὴς Βασιλεὺς τῶν καρδιῶν καὶ τῶν ψυχῶν τοῦ κόσμου; Ὁ ρωμαῖος ἀνθύπατος μετὰ περιφρονήσεως ἀκούων τὴν λέξιν *ἀλήθεια* καὶ παραδιδοὺς μετὰ οἴκτου καὶ ἀδιαφορίας τὸν εὔτολμον ἰδεολόγον εἰς τὸ θανάσιμον μῖσος τῶν ὑποκριτῶν καὶ βδελυρῶν Ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων καὶ εἰς τὸν μαινόμενον καὶ παραπαίοντα ὄχλον, τὸν ζητοῦντα τὴν σωτηρίαν τοῦ λῃστοῦ καὶ ἀπαιτοῦντα τὸν σταυρικὸν θάνατον τοῦ ἀθῴου, ἔπασχε τὴν πνευματικὴν τύφλωσιν καὶ τὴν ἠθικὴν πώρωσιν τοῦ αἰῶνός του, καθιστάμενος ἐπὶ τούτοις ἀκούσιον ὄργανον τῆς Θείας Προνοίας πρὸς εὐόδωσιν ἐν τῷ κόσμῳ τῶν ἀνεξερευνήτων αὐτῆς βουλῶν.

Ἡ χλευαστικὴ καὶ εἴρων ἐπιγραφὴ τοῦ σταυροῦ ἀπέβη παγκόσμιος καὶ αἰωνία ἀλήθεια, καὶ τὸ καλάμινον σκῆπτρον καὶ τὸ ἀκάνθινον στέμμα ἀνεδείχθησαν τὰ κραταιότατα καὶ μέγιστα σύμβολα ἀγνώστου τέως καὶ ἀφαντάστου δυνάμεως καὶ ἰσχύος.

Τίς αὐτοκράτωρ, κατακτητὴς ἢ στρατάρχης, τίς ἄλλη ἀνθρωπίνη μεγαλειότης δύναταί ποτε νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸν Ἐσταυρωμένον Ναζωραῖον καὶ ὡς βασιλέα τῶν Ἰουδαίων χλευαζόμενον; Τίς θρόνος βασιλικὸς ἐκ πολυτιμοτάτων μετάλλων καὶ λίθων πεπηγμένος δύναται νὰ ὑπομείνῃ σύγκρισιν πρὸς τὴν φαλακρὰν ἐκείνην καὶ χθαμαλὴν κορυφήν, τὸν τοῦ κρανίου τόπον τοῦ Γολγοθᾶ; Τίς ποτε χώρα ἐν τῷ κόσμῳ ἀπέβη μᾶλλον ἔνδοξος τοῦ *«ἀγροῦ τοῦ κεραμέως»* ἢ γαβαθᾶ καὶ ποῖο τάφος ἢ πυραμὶς ἢ μαυσωλεῖον θὰ ἠδύνατο καὶ πόρρωθεν νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν ἀκήρατον δόξαν τοῦ φιλοξένου τάφου τοῦ ἀπὸ Νικομηδείας Ἰωσήφ;

Εἴκοσιν ὅλοι αἰῶνες ὑμνοῦσιν ἐν χορῷ καὶ εἰς πᾶσαν ἀνθρώπινον γλῶσσαν λατρεύουσι τὸν Ἐσταυρωμένον πρωτομάρτυρα, ἐπὶ εἴκοσιν αἰῶνας κλίνουσι πρὸ τοῦ Γολγοθᾶ τὴν κεφαλὴν καὶ κάμπτουσι τὸ γόνυ τῶν Ἐθνῶν πάντων οἱ ἀγέρωχοι μονάρχαι, καὶ οὐδεὶς τούτων φαίνεται ζηλώσας τὴν ὁδὸν τοῦ Ἰησοῦ δι' ἧς ἐξίκετο εἰς τὸ ἀνθρωπίνως ἀνέφικτον μεγαλεῖον.

Ὑποκρίνονται οἱ μονάρχαι ταπεινούμενοι πρὸ τοῦ Ἐσταυρωμένου Θεοῦ, οἱ ἀρχιερεῖς μετέρχονται τὸ πάνσεπτον ὄνομά του ὡς ὑπόδειγμα οὐχὶ ταπεινοφροσύνης καὶ αὐτοθυσίας, ἀλλ' ἀγρίου ἐγωϊσμοῦ καὶ ἀκορέστου ματαιοδοξίας. Οἱ λειτουργοὶ τοῦ κήρυκος τῆς ταπεινώσεως, τοῦ νίπτοντος τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν του, τοῦ ἰωμένου τὰς πάσχοντας καὶ τρέφοντος τοὺς πεινῶντας, τοῦ παρηγοροῦντος τοὺς τεθλιμμένους καὶ στηρίζοντος τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἐγκαταλελειμμένους, τοῦ ὑπομένοντος τὸν φρικαλεώτατον θάνατον ἑκουσίως ὑπὲρ πάντων τῶν ἀνθρώπων, οἱ λειτουργοὶ τούτου σοβοῦσιν ἐν μίτρᾳ καὶ χρυσοπαρύφῳ πορφύρᾳ οὐχὶ ὅπως ἀπεικονίσωσι τὸ μεγαλεῖον τοῦ Παμβασιλέως Θεοῦ ἀλλ' ἵνα ἴδωσι κλίνοντας πρὸ αὐτῶν τοὺς λαοὺς καὶ θυμιῶντας πρὸ τοῦ προσώπου αὐτῶν.

Οἱ λειτουργοὶ τοῦ κήρυκος τῆς ἐλεημοσύνης καὶ τῆς φιλανθρωπίας, τοῦ περιφρονοῦντος τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ καὶ τοὺς ἐπιγείους θησαυρούς, θησαυρίζουσιν ὡς ὁ πλούσιος τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἀναφωνοῦσι μετ αὐτοῦ: ἔχεις ψυχὴ πολλὰ ἀγαθή, φάγε, πίε καὶ εὐφραίνου!

Ὅλοι ἐν τῷ φανερῷ ὁμολογοῦμεν πίστιν πρὸς τὸν Ἐσταυρωμένον Θεὸν καὶ οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν τὴν πίστιν ταύτην ἐπιβεβαιοῖ δι' ἔργων πράγματι χριστιανικῶν. Συγκινούμεθα καὶ θαυμάζομεν πρὸ τῶν Ἁγίων παθῶν του, αἰνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν ἐν Ἐκκλησίαις τὸ θεῖον του ὄνομα, ἐξαίρομεν ἐν λόγοις τὴν ἄπειρον εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα, ἵνα περιφρονήσωμεν ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ ἡμῶν πᾶσαν χριστιανικὴν ἀρετὴν καὶ διάγωμεν ἐν ἀσβέστῳ ἔχθρᾳ καὶ μίσει πρὸς οἰκείους καὶ ξένους. Αὐτοκαλούμεθα χριστιανοὶ καὶ ἐγενόμεθα χείρονες εἰδωλολατρῶν καὶ ἀθέων. Ὁ Ἰησοῦς τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας ἡμῶν καὶ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ τελείως ἠθικοῦ βίου ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρχει ἄσπιλος καὶ ἀναμάρτητος, ἁγνότερος καὶ ἀθῳότερος ἀμνοῦ καὶ περιστερᾶς, καὶ ἀντὶ μιμήσεως τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ ἡμῶν, γέμομεν πάσης ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας καὶ ἐξευτελίζομεν καὶ διασύρομεν τοῦ χριστιανοῦ τὸ πολυτίμητον καὶ πάνσεπτον ὄνομα ὑπὲρ πᾶν ὄνομα.

Πρὸ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ τάφου τοῦ Κυρίου ἡμῶν νοερῶς σήμερον παριστάμενοι ἂς ἀντλήσωμεν, ἀπὸ τούτων, ὡς ἀπὸ ὑπερκοσμίου πηγῆς, τὰ θεῖα καὶ ἅγια νάματα τῆς ὑψίστης εὐαγγελικῆς ἠθικῆς, καὶ ἀπὸ τῶν φρικτῶν τοῦ Σωτῆρος παθῶν, ἂς διδαχθῶμεν ἵνα ἀποκρούωμεν πάντα πειρασμὸν καὶ ἐνισχυώμεθα ἐν τῷ ἀργαλέῳ ἀγῶνι τοῦ βίου ὅπλα μόνον κατ' αὐτοῦ ἔχοντες τὴν παιδείαν καὶ τὴν ἀρετήν, καὶ πᾶσαν ἀνθρωπίνην κακίαν διὰ τούτων ὡς δι' ἀκαταμαχήτων ὅπλων ἀποκρούοντες καὶ συντρίβοντες.

Πρὸ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ τάφου θὰ δυνηθῶμεν νὰ ὑψώσωμεν τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρδίαν ἡμῶν εἰς τὸ ὕψος τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας, καὶ τὴν ματαιότητα τῶν ἐγκοσμίων διαβλέποντες ἂς διίδωμεν τὸν πέραν τοῦ τάφου ὑπέργειον καὶ αἰώνιον κόσμον, δι' ὃν προώρισται μόνος τῶν δημιουργημάτων ὁ ἄνθρωπος.

Ἡ ἁγία καὶ μεγάλη ἑορτὴ τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου εἴθε νὰ φωτίσῃ τὴν διάνοιαν καὶ νὰ καθάρῃ τὴν βεβαρημένην καρδίαν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀγάγῃ αὐτοὺς ἐπὶ τὰς τρίβους, ἃς ἐπορεύθη ὁ Θεάνθρωπος ἀναδείξας ἑαυτὸν ὑπόδειγμα καὶ ὑπογραμμὸν τῆς ἠθικῆς τοῦ ἀνθρώπου τελειώσεως καὶ τῆς πρὸς τὴν αἰωνίαν ζωὴν ἀσφαλοῦς προπαρασκευῆς του. Διὰ τῶν ἁγίων τούτων ἑορτῶν αἴρεται ἡ διάνοια καὶ ἡ καρδία ἡμῶν εἰς τὰς σφαίρας τοῦ ἰδανικοῦ ἀγαθοῦ, ὅπερ ἐδίδαξε καὶ ἐμπράκτως ἤσκησεν ἐν τῷ κόσμῳ ὁ Θεάνθρωπος συγκαταβὰς μέχρι ἡμῶν καὶ περιβαλόμενος σάρκα ἀνθρωπίνην, λυτρωσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ σκότους καὶ τοῦ ζόφου τοῦ ἠθικοῦ θανάτου εἰς ὃν διήγεν ἡ ἀνθρωπότης ὑπὸ τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος. Διὰ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἐπιρρώσεως καὶ ἐξάρσεως, αἵτινες συντελοῦνται ὑπὸ τοῦ γνησίου χριστιανικοῦ πνεύματος καὶ τῆς θείας διδασκαλίας δυνάμεθα καὶ ὡς ἄτομα καὶ ὡς πολῖται καὶ ὡς ἔθνος νὰ προσδοκῶμεν τὴν κραταίωσιν καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ ἀληθοῦς μεγαλείου ἐν τῷ κόσμῳ.

Γένοιτο!

ΣΧΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ

Β'

Τῷ παραδείγματι τοῦ Μ. Κωνσταντίνου ἠκολούθησαν καὶ οἱ διάδοχοι αὐτοῦ, καὶ δὴ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ὁ Κωνστάντιος, ὅστις ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, συνεκρότει καὶ οὗτος συνόδους, ἐν αἷς παρευρίσκετο καὶ αὐτὸς εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε καὶ δι' ἐπιτρόπων, πολλάκις δὲ καὶ βίαν ἐπ' αὐτῶν μεταχειριζόμενος, ὡς ἐπὶ τῆς ἐν Μεδιολάνοις συνόδου λέγων «ὅπερ ἐγὼ βούλομαι τοῦτο κανὼν νομιζέσθω. Ἢ τοίνυν πείσθητε, ἢ καὶ ὑμεῖς ὑπερόριοι γενήσεσθε». Ἐδέχετο καὶ οὗτος, ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὁμολογίας πίστεως. ἐπισκόπων, καθίστατο κριτὴς αὐτῶν, καὶ ἀπῄτει ἵνα οἱ ἐπίσκοποι φρονῶσιν ὅπως καὶ αὐτὸς φρονεῖ· ἐπισκόπους καθίστα ὑπερορίους καὶ καθόλου εἶχεν ἀπόλυτον ἐξουσίαν ἐπί τε τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς θρησκείας. Ἡ ἐπέμβασις τῆς πολιτείας εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἦτο τοιαύτη, ὥστε οὐδ' ἐγκαίνια ναοῦ ἠδύνατο νὰ τελέσῃ ὁ ἐπίσκοπος ἄνευ αὐτοκρατορικῆς διαταγῆς· μάρτυς δὲ καὶ τούτου ἔστω αὐτὸς ὁ Μ. Ἀθανάσιος ἐν τῇ αὐτοῦ ἀπολογίᾳ γράφων τῷ αὐτοκράτορι Κωνσταντίνῳ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τάδε: «οὐκ ἐγκαινίων ἡμέραν ἐπετελέσαμεν, θεοσεβέστατε Αὔγουστε. τοῦτο γὰρ ἀθέμιτον ἦν ἀληθῶς πρὸ τῆς προστάξεως ποιῆσαι.» Ἐκάλει τὸν αὐτοκράτορα, καίπερ Ἀρειανόν, «εὐσεβῆ, θεοσεβῆ, θεοφιλῆ, φιλόχριστον, δίκαιον, φιλάνθρωπον καὶ **ὑπερθετικῶς εὐσεβέστατον**, θεοσεβέστατον, θεοφιλέστατον, κτλ.» τὴν Γραφὴν ἐπιμαρτυρόμενος καὶ λέγων «οὐ μαίνομαι, βασιλεῦ, οὐδὲ ἐπελαθόμην τῆς θείας φωνῆς λεγούσης «Καί γε ἐν συνειδήσει σου βασιλέα μὴ καταράσῃ,» ἐπικαλούμενος δ' αὐτὸν εἰς δικαίωσιν ἔλεγεν: «Εἰ μὲν οὖν παρ' ἄλλοις ἤμην διαβληθείς, τὴν σὴν εὐσέβειαν ἐπεκαλούμην, ὡς ὁ Ἀπόστολος ἐπεκαλέσατο Καίσαρα καὶ πέπαυται τῶν ἐχθρῶν ἡ κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλή.»

Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων πράξεων τῶν δύο πρώτων χριστιανῶν αὐτοκρατόρων περιτράνως καταδείκνυται ἡ ἀλήθεια τῶν λόγων Σωκράτους τοῦ ἱστορικοῦ «ἀφ' οὗ χριστιανίζειν ἤρξαντο οἱ βασιλεῖς τὰ τῆς ἐκκλησίας πράγματα ἠρτῆτο ἐξ αὐτῶν.» Καὶ ὅμως πάντα ταῦτα κατὰ τὸν κανονολόγον τῆς «Πατρίδος» σημαίνουσιν ὅτι «ἡ Ἐκκλησία ἔχουσα αὐτοτελῆ καὶ ἀνεξάρτητον τὴν σφαῖραν τῆς δικαιοδοσίας αὐτῆς ἐξαρκεῖται μὲν εἰς τὰ ἴδια δίκαια, δὲν ἐπιτρέπει ὅμως καὶ τὴν ἐπέμβασιν τῆς πολιτείας εἰς καθαρῶς ἐκκλησιαστικῆς φύσεως ζητήματα.» !!!

Τὴν ἀληθῆ καὶ πραγματικὴν ταύτην σχέσιν τῆς πολιτείας πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἀναγνωρίζοντες οἱ Ὀρθόδοξοι τῶν χρόνων ἐκείνων ἔγραφον πρὸς τοὺς σχισματικοὺς Δονατιστὰς «Οὐκ ἔστιν ἡ πολιτεία ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἡ Ἐκκλησία ἐν τῇ πολιτείᾳ, τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ ρωμαϊκῇ ἐπικρατείᾳ,» ὅπερ σημαίνει ὅτι ὁ ὑπέρτατος τῆς ἐπικρατείας ἄρχων ἦτο καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐφορεύων.

Παρετηρήθη ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν ὅτι οὐδ' αὐταὶ αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι ἠδύναντο νὰ ἐπιφέρωσι τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μεθ' ὅλον τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, δι' ὃ καὶ ἠναγκάζοντο οἱ αὐτοκράτορες νὰ νομοθετῶσι τὸ πῶς ἕκαστος τῶν ὑπηκόων αὐτῶν δέον νὰ πιστεύῃ. Τοιοῦτόν τινα νόμον ἐπὶ παραδείγματι ἐνομοθέτησε Θεοδόσιος ὁ Μέγας δηλῶν διὰ τούτου «βούλεσθαι πάντας τοὺς ἀρχομένους θρησκεύειν ὡς ἐξ ἀρχῆς Ῥωμαίοις παρέδωκε Πέτρος ....μόνων τε τῶν ἰσότιμον Τριάδα θείαν θρησκευόντων καθολικὴν τὴν Ἐκκλησίαν ὀνομάζεσθαι· τοὺς δὲ παρὰ ταῦτα δοξάζοντας, αἱρετικοὺς προσαγορεύεσθαι καὶ ἀτίμους εἶναι, καὶ τιμωρίαν προσδέχεσθαι.» Τοιουτοτρόπως ὁ Μ. Θεοδόσιος διὰ νόμου κατώρθωσεν ἐκεῖνο, ὅπερ αἱ σύνοδοι τῶν ἐπισκόπων δὲν ἠδύναντο νὰ κατορθώσωσιν, ἀποκατέστησε δῆλον ὅτι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν εἰρήνην. Οὐδέποτε δ' ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κατεκρίθη ἡ τοιαύτη ἐπέμβασις τῶν αὐτοκρατόρων, ἐξαιρέσει μόνον τῶν περιστάσεων ἐκείνων, καθ' ἃς ἡ ἐπέμβασις ἐγένετο κατὰ τῆς ἐπικρατούσης δόξης.

Ἐὰν προχωρήσωμεν ἐν τῇ Βυζαντινῇ ἱστορίᾳ μέχρις Ἰουστινιανοῦ, ἐφ' οὗ συνεκλήθη τῷ 536 ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνδημοῦσα σύνοδος, θ' ἀκούσωμεν αὐτοῦ τοῦ προέδρου τῆς Συνόδου, τοῦ Πατριάρχου Κων)πόλεως Μηνᾶ λέγοντος πρὸς τοὺς μετὰ τὴν καθαίρεσιν τοῦ Ἀνθίμου ἐκβοῶντας ἐπισκόπους, πρεσβυτέρους καὶ μοναχούς. «Νομίζομεν μηδὲ τὴν ὑμετέραν ἀγάπην ἀγνοεῖν τὴν προαίρεσιν καὶ τὸν ζῆλον τοῦ εὐσεβοῦς καὶ θεοφυλάκτου ἡμῶν βασιλέως, ὃν ἐπὶ τῇ ὀρθοδόξῳ ἡμῶν ἔχει πίστει. **Καὶ προσήκει μηδὲν τῶν ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ κινουμένων παρὰ γνώμην αὐτοῦ καὶ κέλευσιν γενέσθαι.»** Οὐδ' αἱρετικοὺς ἄρα ἠδύνατο ἡ Ἐκκλησία νὰ καθαιρέσῃ ἄνευ τῆς γνώμης καὶ κελεύσεως τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ δὴ αὐτοκράτορος οὐχὶ αἱρετικοῦ οὐδ' ἄλλου τινός, ἀλλὰ τοῦ τὴν «Ἐκκλησίαν ἀγακλεῶς οὐρανώσαντος» ὡς λέγει που ὁ Βαλσαμών, Ἰουστινιανοῦ. Παρεχώρησαν οἱ τοῦ Βυζαντίου αὐτοκράτορες πολλὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ προνόμια, ἀλλ' οὐδέποτε ἐπέτρεψαν αὐτῇ «αὐτοτελῆ καὶ ἀνεξάρτητον ἔχειν τὴν σφαῖραν τῆς δικαιοδοσίας αὐτῆς» ὡς ὁ κανονολόγος τῆς «Πατρίδος» διϊσχυρίζεται. Παράδειγμα τρανώτατον πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔστω καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦτο ὅτι τῆς ἐν ἔτει 680 συγκροτηθείσης ἐν Τρούλλῳ Ϛ' Οἰκουμ. Συνόδου προήδρευσε Κωνσταντῖνος ὁ Πωγωνάτος.

Φρονοῦντες ὅτι τὰ ὀλίγα ταῦτα ἐκ τῶν πολλῶν παραδείγματα εἶναι ἱκανὰ νὰ πείσωσι τὸν κανονολόγον τῆς «Πατρίδος» περὶ τοῦ ἐσφαλμένου τῆς γνώμης αὐτοῦ ὅτι «ἡ Ἐκκλησία ἔχουσα αὐτοτελῆ καὶ ἀνεξάρτητον τὴν σφαῖραν τῆς δικαιοδοσίας αὐτῆς, ἐξαρκεῖται μὲν εἰς τὰ ἴδια δίκαια, δὲν ἐπιτρέπει ὅμως καὶ τὴν ἐπέμβασιν τῆς πολιτείας εἰς καθαρῶς ἐκκλησιαστικῆς φύσεως ζητήματα» καὶ μὴ δυνάμενοι ἐπὶ μήκιστον νὰ ἐπεκταθῶμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων, διακόπτομεν ἐνταῦθα τὴν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν τῆς σχέσεως τῆς πολιτείας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀποφεύγοντες ν' ἀποφανθῶμεν, ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἂν ἡ τοιαύτη ἐπέμβασις ἦτο ὠφέλιμος καὶ κανονική, καθ' ὅσον περὶ τούτου ἐπιφυλασσόμεθα νὰ γράψωμεν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, παραθέτομεν ἐνταῦθα μόνον τὴν γνώμην τοῦ μεγάλου Ἕλληνος ἱστορικοῦ Παπαρρηγοπούλου λέγοντος: «Καὶ ἡ τοιαύτη ἐπέμβασις τῆς βασιλείας συνετέλεσε κατά τι καὶ εἰς τὴν ἠθικὴν βελτίωσιν τοῦ τε ἔθνους καὶ τοῦ κλήρου. διότι περιέστειλε μὲν ὁπωσοῦν τὰ δεινὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀποκλειστικῆς τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος ἐνεργείας, ἐκόλασε δὲ τὴν ἀγριότητα τῶν θρησκευτικῶν παθῶν.»

Μετὰ τὰ λεχθέντα δικαιούμεθα νομίζομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ κανονολόγος τῆς «Πατρίδος» ἀγνοεῖ τὴν ἱστορίαν τῶν κανόνων· ἀγνοεῖ ὅτι οἱ κανόνες ἐθεσπίσθησαν ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων συγκαλουμένων ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ προεδρευομένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὅτι ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτοῦ καὶ πολλάκις κατὰ τὴν θέλησιν καὶ διαταγὴν αὐτοῦ ὥριζον· ἀγνοεῖ ὅτι οἱ κανόνες οὗτοι φέρουσι καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Αὐτοκράτορος ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν ἠδύναντο νὰ ἔχωσι κῦρος καὶ ἰσχύν· ἀγνοεῖ ὅτι τῆς Α'. Οἰκ. Συνόδου προΐστατο ὁ Μ. Κωνσταντῖνος, ὅστις παρακολουθῶν τὴν πορείαν τῶν συζητήσεων τοὺς ἐκτρεπομένους ἐπανέφερεν εἰς τὴν θέσιν των· ἀγνοεῖ ὅτι «ἐξαίρετον τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τὴν παρ' αὐτοῦ νέμων φροντίδα, διαφερομένων τινῶν πρὸς ἀλλήλους κατὰ διαφόρους χώρας, οἷά τις κοινὸς ἐπίσκοπος (ὁ Μ. Κωνσταντῖνος) ἐκ Θεοῦ καθεσταμένος συνόδους τῶν τοῦ Θεοῦ λειτουργῶν συνεκρότει» ἀγνοεῖ ὅτι αἱ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν δοξάντων ἀπετείνοντο

παρακλητικῶς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅπως ἐπικυρώσῃ τὰ ἀποφασισθέντα. «Δεόμεθα τοίνυν τῆς Σῆς ἡμερότητος, γράφει ἡ Β.' Οἰκ. Σύνοδος πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Θεοδόσιον, γράμματι τῆς σῆς εὐσεβείας ἐπικυρωθῆναι τῇ συνόδου τὴν ψῆφον, ἵνα ὥσπερ τοῖς τῆς βασιλείας γράμμασι τὴν Ἐκκλησίαν τετίμηκας, οὕτω καὶ τῶν δοξάντων ἐπισφραγίσῃς τὸ τέλος· ἀγνοεῖ ὅτι ἕνεκα τῆς ἐμφανίσεως κακοδοξιῶν ἐν τῷ κράτει ὁ αὐτοκράτωρ, οὗ τὴν προστασίαν ἑκάστη τῶν μερίδων ἠτεῖτο, ἀπεφάσιζε περὶ τῆς Ὀρθοδοξίας ταύτης ἢ τῆς κακοδοξίας ἐκείνης τῆς μερίδος· ἀγνοεῖ ὅτι ὑπὸ τῶν αὐτοκρατόρων ἐξεδίδοντο νόμοι καθῃρῶς ἐκκλησιαστικοί, οἷαι ἐπὶ παραδείγματι αἱ νεαραὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ· ἀγνοεῖ ὅτι ἔνθα οὐδέν τι οἱ κανόνες διορίζονται, ὀφείλομεν τοῖς νόμοις ἀκολουθεῖν· ἀγνοεῖ ὅτι αἱ ἱεροὶ κανόνες δέον ἰσχύειν ἐν τῷ κράτει ἴσα τοῖς τῆς πολιτείας» ἀγνοεῖ ὅτι μεγάλην ροπὴν τοῖς θείοις κανόσιν οἱ φιλευσεβεῖς ἐκπορίζουσι νόμοι, τὰ μὲν ἐκείνοις συντρέχοντες, τὰ δὲ καὶ ἀναπληροῦντες, ἅπερ ἐκείνοις ἔσθ' ὅπῃ παρεῖται.» Καὶ ἵνα μὴ διασχίζωμεν τὸν πέπλον τόσων αἰώνων, ἀγνοεῖ ὁ κανονολόγος ὅτι αὐτὸς ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ὁποίου σκέπεται, ἐκλέγεται τῇ ἐπινεύσει τοῦ Σουλτάνου; Καὶ ὑπάρχει μείζων ἐπέμβασις τῆς πολιτείας εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἐκείνης, καθ' ἣν ὁ κατὰ καιρὸν Σουλτᾶνος ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ὑποψηφίων ἐξαιρεῖ τρεῖς, τοὺς ἱκανωτέρους πάντοτε; Καὶ ἑνὶ λόγῳ ἀγνοεῖ τὰ πάντα καὶ οὐδὲν γινώσκει.

Τὰ λεχθέντα ἰσχύουσι καὶ περὶ τῶν λεγομένων ὑπὸ τοῦ κανονολόγου τῆς «Πατρίδος» περὶ τῆς διὰ πολιτικῶν ἀρχόντων προαγωγῆς εἰς τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸν Ἀποστολικὸν κανόνα «ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος κοσμικὰς φροντίδας μὴ ἀναλαμνέτω, εἰδὲ μὴ καθαρείσθω» καὶ τοὺς, ὁμοίους, οὓς ἐπικαλεῖται ὁ τῆς «Πατρίδος» κανονολόγος, ἁπλῶς παραπέμπομεν αὐτὸν εἰς τὸν σήμερον διεξαγόμενον κρατερὸν ἀγῶνα μεταξὺ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ Ὑ. Πύλης ἢ τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν ἐπισκόπων ἐκ τῶν Διοικητικῶν συμβουλίων; καὶ τί ἄλλο εἶναι ἡ παρεδρεία τῶν ἐπισκόπων ἐν τοῖς Διοικητικοῖς συμβουλίοις «ἡ κοσμικὴ φροντὶς» περὶ ἧς ὁ ἀποστολικὸς οὗτος κανὼν διακελεύεται; Κατὰ τὸν κανονολόγον λοιπὸν τῆς «Πατρίδος» πάντες οἱ ἐπίσκοποι τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου εἶναι καθῃρημένοι (!!) διότι κοσμικὰς φροντίδας ἀναλαμβάνουσι Βαβαί!! ὁ Οἰκουμενικὸς θρόνος λοιπὸν δὲν ἔχει πλέον ἐπισκόπους!! Πάντες οἱ πρόμαχοι καὶ φρουροὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ προνομίων τῆς ἐκκλησίας οἱ τὰ ἑαυτῶν στήθη προτάξαντες καὶ μυρία δεινὰ ὑποστάντες καὶ ὑφιστάμενοι εἶναι κατὰ τὸν κανονολόγον τῆς «Πατρίδος» καθῃρημένοι!! Πάντες οἱ διαπρεπεῖς τῆς Μακεδονίας Ἱεράρχαι, οἱ τὰς ἐκκλησιαστικὰς αὐτῶν περιφερείας ἐξαναγκασθέντες ὑπὸ τῆς Πύλης νὰ ἐγκαταλίπωσι διότι δὲν ἀνεγνώριζον ὡς νόμιμον καὶ κανονικὸν τὸν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀποκλεισμὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων κατὰ τὸν κανονολόγον τῆς «Πατρίδος» εἶνε καθῃρημένοι!! Φεῦ! πόσον τὰ πάθη ἐπιρρίπτουσι τέφραν ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν τρεφόντων ταῦτα καὶ ἐξαναγκάζουσιν αὐτοὺς παρὰ συνείδησιν νὰ ἐργάζωνται καὶ νὰ πολιτεύωνται! Καθ' ἣν ἐποχὴν σύμπασα ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ ἔθνος διαμαρτύρονται κατὰ τῆς καταπατήσεως τῶν προνομίων τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀπειλοῦσι σήμερον μὲν τὴν σύγκλησιν Τοπικῆς Συνόδου, αὔριον δὲ κλείσιμον τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ οὕτω καθεξῆς, παρουσιάζεται τέκνον τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἕλλην ἴσως τὴν καταγωγήν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανονικοῦ Δικαίου (;) προσπαθεῖ ν' ἀποδείξῃ ὅτι τὰ προνόμια ταῦτα, ἃ κεκτήμεθα, εἶναι ἀντικανονικὰ τοῦ ἀποστολικοῦ κανόνος διακελευομένου «ἐπίσκοπος, ἢ πρεσβύτερος, ἢ διάκονος κοσμικὰς φροντίδας μὴ ἀναλαμβάνετω, εἰδὲ μὴ καθαιρείσθω.» Ναὶ εἶναι πράγματι ὁ κανονολόγος τῆς «Πατρίδος» ἄξιος οὐ μόνον καθαιρέσεως, ἀλλὰ καὶ ἀναθεματισμοῦ, καὶ οὐ μόνον ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας συμπάσης, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἔθνους ὁλοκλήρου, διότι ἐπιχειρεῖ εἰς ἔγκλημα καθοσιώσεως, ἔγκλημα ἐσχάτης προδοσίας Ἐκκλησίας καὶ Ἔθνους.

Γ. Α.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ

Ἐπὶ θύραις ἐγένετο ἡ περιπόθητος καὶ περιπεπτωδὴς λύσις τοῦ ἀρχιεπισκοπ. ζητήματος, καὶ παρὰ πάντα τὰ νέα προσκόμματα ἄτινα ἐχάλκευσε καὶ θὰ χαλκεύσῃ ἔτι ἡ ἀφροσύνη τῶν ἐν Φαναρίῳ καὶ ἡ κακοήθεια ἄλλων τούτων καὶ τινων παρ' ἡμῖν ὁ πρωθιεράρχης καὶ ἐθνάρχης τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας θὰ ἐκλεγῇ διὰ τῆς ἐλευθέρας ψήφου καὶ γνώμης τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, ὡς πρόεδρος Αὐτοκεφάλου καὶ ἀνεξαρτήτου Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας καὶ οὐχὶ ὡς κοινός τις τῆς κληρικῆς τοῦ κλίματος τῆς Μ. Ἐκκλησίας χειροτονούμενος καὶ διοριζόμενος ἐν Φαναρίῳ.

Ὁ περὶ τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα ἀγὼν οὐδέποτε ἔσχεν ἐλατήριον προσωπικὸν, ἀλλὰ συνεδέθη κατ' ἀνάγκην ἀναπόδραστον, πρὸς τὸν μέγαν πολιτικὸν ἀγῶνα, δι' οὗ ἐσαρωθησαν ἀπὸ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς ἡ κακοηθεστάτη κομματικὴ καὶ προσωπικὴ ἀγυρτεία καὶ συναλλαγὴ, κάκιστα ἐπηρεάζουσαι καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς νήσου. Τούτου ἕνεκεν ὁλόκληρος ὁ λαὸς καὶ πᾶσαι αἱ τάξεις αὐτοῦ μετέσχον τοῦ μακροῦ καὶ περιπετειώδους ἀγῶνος μετὰ πείσματος καὶ εὐσταθείας ἥτις χαρακτηρίζει πὴν πάλην καὶ τὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν συγκρουομένων καὶ ἀντιτιθεμένων ἰδεῶν καὶ ἀρχῶν.

Τὸ ἄρρον καὶ ἀκατονόμαστον πραξικόπημα τῶν ἐν Φαναρίῳ δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἀνακόψῃ τὴν γοργὴν πορείαν τῆς λύσεως τοῦ ἀκανθώδους ζητήματος εἰς ἣν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀμέσως ἡ μελέτη καὶ ἡ διακανόνισις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, ὑφ' ἣν ἔννοιαν ἀντιλαμβάνεται τοῦτο ἡ μεγάλη πλειονότης τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρθοδόξου πληθυσμοῦ τῆς νήσου. Πάντες αἰσθανόμεθα καὶ ὁμολογοῦμεν τὴν κατάχρησιν καὶ τὸν νοσερισμὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Μοναστηριακῶν ἰδίᾳ προσόδων καὶ πάντες ἀλγοῦμεν καὶ ἐδυνόμεθα ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ μεγάλων οἰκονομικῶν πόρων, οἵτινες σκοπίμως καὶ κοινωφελῶς διατεθέμενοι θὰ παρεῖχον μεγάλας ὑπηρεσίας εἴς τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν λαόν.

Εἶνε καιρὸς καὶ ἀνάγκη ἐπιτακτικὴ ἵνα διὰ νόμου ἐξασφαλισθῇ ἡ ἱερὰ κτημοσύνη καὶ καθορισθῇ ἡ κοινωφελεστάτη διαχείρισις αὐτῆς, καταργουμένης τῆς μέχρι τοῦδε ἐπικρατούσης ἀσχημίας καὶ καταχρήσεως περὶ τὴν διαχείρισιν καὶ διάθεσιν μεγάλων προσόδων, δι' ὧν ἐπροίκισαν τὴν Ἐκκλησίαν Κύπριοι εὐσεβεῖς καὶ φιλοπάτριδες.

Καὶ ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία τιτρώσκεται καὶ ἡ θρησκευτικὴ συνείδησις σκανδαλίζεται παντὸς Ὀρθοδόξου Ἕλληνος ἐν Κύπρῳ ἀναλογισμένου ὅτι ἡ Μουσουλμανικὴ ἱερὰ κτημοσύνη (Βακφ) χάρις εἰς τὴν δεξιὰν καὶ χρηστὴν διαχείρισιν οὐ μόνον καταπληκτικῶς αὐξάνεται καὶ πλουτεῖ ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ μουσουλμανικὰ τεμένη συντηρεῖ ἀξιοπρεπῶς, γεννᾷ τις ἀρρέχει χορηγίας εἰς τὴν μουσουλμανικὴν παιδείαν καὶ ἀπειλεῖ νὰ ἀποβῇ μεγάλη δύναμις οἰκονομικὴ καὶ ἰσχυρότατος παράγων πολιτικὸς, οὗτινος τὰ ἀποτελέσματα θὰ προξενῶσι μεγάλας ἐνοχλήσεις καὶ θὰ γένωνται σπουδαιότατον πρόσκομμα κατὰ τῆς ἐθνικῆς προόδου καὶ ἀποκαταστάσεως τῆς ἑλληνικωτάτης νήσου ταύτης.

Θλιβερωτάτη καὶ ἀπελπιστικὴ εἶνε ἡ μεγάλη ἀντίθεσις τῆς διαχειρίσεως τοῦ Βακφ καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Μοναστηριακῆς περιουσίας ἡμῶν. Δὲν πρέπει νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητον, ἀλλ' ὀδύνην ψυχικὴν πρέπει νὰ προξενήσῃ τὸ ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ δημοσιευθὲν ἐπεισόδιον ἐν τῷ Ἐκπαιδευτικῷ Συμβουλίῳ. Δύο μικραὶ Ὀρθόδοξοι Ἑλληνικαὶ Κοινότητες Ἄρσους καὶ Τριμηθούσης ζῶσαι ἐν μέτῳ πολυαρίθμων Μουσουλμάνων ἵδρυσαν Σχολεῖον δημοτικὸν καὶ ἐζήτησαν τὴν χρηματικὴν ἀρωγὴν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διὰ τὸν ἐκεῖθι ἐπὶ τιμῇ τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος Ἱ. Ναὸν, ὅπου ἐχρημάτισε ποιμὴν καὶ εἶτα ἐπίσκοπος ὁ διὰ τὴν χριστιανικὴν ἀγαθότητα καὶ φυσιπαρηγορίαν διάσημος θαυματουργὸς τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου Ἁγ. Σπυρίδων. Πέρυσιν ἡ διαχειριζομένη τὴν περιουσίαν τοῦ χρεύοντος Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου ψευδοσύνοδος ὑπεσχέτο νὰ δώσῃ τὰς ζητηθείσας τρεῖς λίρας, ἀλλ' ἠργήθη ὕστερον καὶ καθυστερεῖ αὐτὰς μέχρι τοῦδε. Ἐφέτος ἐπανελήφθη ἡ αἴτησις ἐντονώτερον καὶ ἐπεβλήθη ἴσον ποσὸν ὡς σχολικὸν τέλος, καὶ ὁ τῆς Ψευδοσυνόδου ἀντιπρόσωπος Ἀρχιμανδρίτης Φιλόθεος ἐνέστη κατὰ τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης, καὶ ἐζήτησε τὴν ἀκύρωσιν παρὰ τῆς Ἐπαρχιακῆς Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπῆς, ἥτις ὅμως ὑπεχρέωσε τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν νὰ πληρώσῃ τὰς τρεῖς λίρας. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης ὅμως ἀνένδοτος ἐκαλεῖ τὴν ἀπόφασιν εἰς τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον, ὅπου Ἄγγλοι καὶ Ἕλληνες παρακαλοῦσιν αὐτὸν νὰ μὴ ἐπιμένῃ ἀρνούμενος, διότι αἱ μικραὶ ἐκεῖναι ἑλληνικαὶ κοινότητες πένονται καὶ ἄνευ σχολείου κινδυνεύουσι νὰ ἀποβάλωσι καὶ ἐθνικότητα καὶ θρησκείαν. Ἡ ἀπολειβώμενη ὅμως καρδία τοῦ γνωστοῦ Ἀρχιμανδρίτου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς παραμένει ἀμάλακτος καὶ ἀσυγκίνητος καὶ ἐτιμένει οὗτος ἀρνούμενος καὶ οἱονεὶ ἀπαντῶ πρὸς Ἄγγλους καὶ Ἕλληνας· **αἱ κοινότητες ἂς τουρκεύσωσιν ἀλλὰ τὰς τρεῖς λίρας δὲν τὰς παραχωροῦμεν!**

Ἡ Μητρόπολις Κυρηνείας ἐπὶ τῆς πρὸ μικροῦ ληξάσης ἀρχιεπισκοπείας τοῦ ἐν Πραστείοις Κυρίλλου Βασιλείου ἐδέκαφε πᾶσαν σχολικὴν χορηγίαν κατέλιπε δὲ τοὺς λιποβαμβίκους τῆς Τριπόλεως εἰς τὸν ἐξισλαμισμὸν, ὅστις ἀκωλύτως διενεργεῖται ἀπὸ τινων ἐτῶν μετὰ ὀλιγωρωτάτων ὁλοκλήρων τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀποτελεσμάτων. Οὐ μόνον ἡ Τριπολις ἀλλὰ καὶ ἡ κωμόπολις Λουρουτζίνα ἧς τὰ ἑνεὰ δέκατα τῶν κατοίκων ἦσαν λιποβάμβακοι, καὶ πρὸς τῇ μουσουλμανικῇ θρησκείᾳ ἐπρέσβευον καὶ τὴν χριστιανικὴν καὶ ἐπὶ Τουρκίας ἐν τῷ κρυπτῷ, ὕστερον δὲ καὶ ἐν τῷ φανερῷ ἐτέλουν γάμους καὶ βαπτίσεις καὶ τῶν ἀχράντων μυστηρίων ἐκοινώνουν, σήμερον διὰ τοῦ προσηλυτισμοῦ ἐγένοντο φανατικώτατοι Μουσουλμᾶνοι, ἐνῷ μικρὰ μόνον πρὸς τὰ ἐκεῖ προσοχὴ καὶ μέριμνα καὶ χορηγία χρηματικὴ οὐχὶ μεγάλη θὰ ἐπανέφερον τοὺς ὑπὸ τοῦ πρόμου καὶ τῆς βίας ἀπομακρυνθέντας τῶν κόλπων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὸν ἱερὸν αὐτῆς περίβολον.

Ἂς εἴπωσιν ἡμῖν οἱ διαχειριζόμενοι τὰς μεγάλας περιουσίας πλουσίων Μονῶν καὶ Ἐκκλησιῶν που εἶναι καὶ ποῦ διατίθενται αἱ μεγάλαι πρόσοδοι ἀπὸ τούτων; Τίνες καὶ πόσαι εἶναι αἱ σχολικαὶ χορηγίαι, αἱ φιλανθρωπικαὶ καὶ ἐθνικαὶ εἰσφοραί; Οὐδεμίαν ἢ ἐλαχίστας, θὰ ἔχωσι νὰ δείξωσιν ἡμῖν, ἐνῷ θὰ δυνηθῇ νὰ μάθῃ πᾶς τις ὅτι κοινότητες κεῖμεναι πλησίον μονῶν ἢ μετοχίων παρουσιάζουσι φαινόμενα διαρθρᾶς καὶ ἐξαχρειώσεως ὀφειλόμενα κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν γειτονίαν καλογήρων, καὶ ἐνῷ χρῆσται οἰκογένειαι καὶ φιλόπονοι πένονται ἄλλαι ἄεργοι καὶ μετὰ καλογήρων σχετιζόμεναι ζῶσιν ἀνέτως καὶ εὐμαρῶς.

Αὐτοὶ μέχρι τοῦδε ἀντέστησαν καὶ ἀνθίστανται κατὰ τῆς λύσεως τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος, αὐτοὶ κόπτονται φαρισαϊκῶς ὑπὲρ τῆς κινδυνευούσης ὄθεν Ἐκκλησίας, ἐνῷ πράγματι προσπαθοῦσι πάσῃ δυνάμει καὶ θυσίᾳ ν' ἀπορύγωσιν αὐτοὶ τὸν κίνδυνον τοῦ ν' ἀφαιρεθῶσι τὴν διαχείρισιν τῶν ἱερῶν περιουσιῶν καὶ τῶν προσόδων αὐτῶν καὶ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς μονὰς ὑποβαλλόμενοι εἰς τοὺς κανόνας τοῦ μοναχικοῦ βίου, οἵους ὥρισαν οἱ μεγάλοι διάκαλοι καὶ Πατέρες τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἄρα ζήτημα πρέπει νὰ τεθῇ ἐπὶ τοῦ τάπητος εἰ δυνατὸν μετὰ τῆς ἐπικειμένης λύσεως τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ, καὶ ὁ νέος ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ μέλλοντες μητροπολῖται θὰ ἐκλεγῶσιν ἐπὶ τῷ ἀπαραβάτῳ ὅρῳ ὅτι θὰ συναινέσωσι καὶ συνεργασθῶσιν εἰς τὴν εὐρυτάτην καὶ κοινωφελεστάτην διακανόνισιν τῆς διαχειρίσεως τῆς ἱερᾶς κτημοσύνης καὶ τῶν ἱερῶν προσόδων.

Πᾶσα ἄλλη γνώμη καὶ εἰσήγησις ἐναντία, πᾶσα ἀντίδρασις καὶ ἀντίπραξις ἐπὶ οἱαδήποτε προφάσει καὶ ὑπὸ οἱονδήποτε πρόσχημα σκοποῦσι τὴν παράτασιν τῆς παρελύσεως, τῆς ἀποσυνθέσεως καὶ τῆς αἰσχίστης οἰσυφοννερδείας καὶ διαφθορᾶς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ κατὰ τούτων ὕψιστον ἔχει καθῆκον παντὸς πατριωτικὸν καὶ θρησκευτικὸν ν' ἀντεπεξέλθῃ ἡνωμένος καὶ ἠλεκτρωμένος ὁ φιλόπολις καὶ φιλόχριστος λαὸς τῆς Κύπρου.

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ ὀξὺς χαρακτὴρ ὃν προσέλαβον αἱ τελευταῖαι δημοτικαὶ ἐκλογαὶ εἶχε δ' ἄρρα ἐλατήρια κατὰ τοὺς διαφόρους δήμους. Ἐν Λευκωσίᾳ ἡ μειονοψηφία, ἥτις ἀπέρυγε νὰ ὑποκύψῃ τὰς βουλεύσεις ἔσας μετὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀκύρωσιν τῶν ἐκλογῶν βεβαία οὖσα περὶ τῆς πανωλεθρίας αὐτῆς, ἐνέτεινε πᾶσας τὰς δυνάμεις της ὅπως διατηρήσῃ τοὐλάχιστον τὸ Δημαρχ. Λευκωσίας, ἐνῷ ἡ ἐθνικὴ πλειονοψηφία δὲν ἀπέδωκεν εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς γενικὸν πολιτικὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ μόνον τοπικὸν χάριν τῆς Κυπριακῆς πρωτευούσης, ὅπως δώσῃ εἰς αὐτὴν καλλιτέραν δημοτικὴν διαχείρισιν, ἡ ὑπάρχουσα δὲ ἀπὸ ἐτῶν ἐγένετο τόσον ἀκατονόμαστος ὥστε πᾶσα νέα διαχείρισις θὰ ἦτο καλλιτέρα ἐκείνης, καὶ τοῦτο κατέδειξαν τὰ ἀπὸ τῆς δημαρχιακῆς μεταβολῆς μέχρι σήμερον δημοτικὰ πράγματα.

Ἐν Λεμησσῷ ἐγένετο πάλη σφοδρὰ μεταξὺ τῶν δύο ἀντιθέτων μερίδων ἐν ᾗ κατίσχυσεν ἡ ἐθνικὴ μερὶς σχοῦσα τέσσαρας ἐκ τῶν ἑπτὰ ἑλλήνων δημοτικῶν συμβούλων. Ἐν Λιμοχώστῳ δὲν ἀπεδόθη σημασία πολιτικὴ παρὰ τῆς πλειονότητος, ἐνῷ ἡ μειονοψηφία εἰργάσθη συντόνως καὶ ἐν συνενοήσει μετὰ τῶν ἐν Λευκωσίᾳ σπειραικῶν, πρισπαθούντων ὅπως παρουσιάσωσιν ἔστω καὶ πλαστὴν τινα δύναμιν κομματικὴν ὅπως ἀντιδράσωσι κατὰ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ νομοσχεδίου. ἀλλ' ἀπέτυχον.

Ἄσκοπος καὶ στενοῦ ὅλως προσωπικοῦ καὶ τοπικοῦ χαρακτῆρος ἐγένετο ἡ σφοδρὰ πάλη ἐν τῇ παν-ἐθνικῇ Λαρνάκι, ἣν προύκάλεσαν προσωπικαὶ ὅλως ἀντιζηλίαι καὶ φιλοδοξίαι, διότι οἱ ἀνταγωνιζόμενοι καὶ ἀλληλοκαταψηφιζόμενοι πάντες ἦσαν καὶ εἶναι τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς καὶ τοῦ ἐθνικοῦ προγράμματος ἐνθουσιώδεις ἀγωνισταί. Ἀτυχῶς, ὅμως, καὶ μετὰ τὴν διαλογὴν ἐγένοντο ἐπιδείξεις καὶ ἀγερεύσεις αἵτινες μόνον τοὺς πολεμίους τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς θὰ ἐχαροποίουν, χωρὶς ποσῶς νὰ προαγάγωσι τὸ ἐθνικὸν πρόγραμμα καὶ τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν ἥτις φαίνεται ὅτι ἐλησμονήθη ἐν τῇ παραφορᾷ τῆς ἐκλογικῆς μέθης.

Τὸ κακὸν ὅμως οὔτε μέχρι τούτου ἐσταμάτησε, διότι ἐδημοσιεύθησαν πικρόχολα ἄρθρα καὶ διατριβαὶ εἰς τὰς στήλας τῶν ἐθνικῶν ἐφημερίδων «Ν. Ἔθνος» καὶ «Σκλαμὶς» καθαπτόμεναι τοῦ βουλευτοῦ κ. Εὐαγ. Χ'' Ἰωάννου κατὰ τρόπον ὃν οὐδεὶς γνήσιος ἐθνικὸς δύναται νὰ ἐπιδοκιμάσῃ. Θεωροῦντες τὴν ἔριν ὅλως τοπικὴν καὶ προσωπικὴν οὐδεμίαν ἔχομεν διάθεσιν νὰ ἐκφράσωμεν οἱανδήποτε γνώμην περὶ ταύτης, καθῆκον ὅμως ἡμῶν θεωροῦμεν ἐπιβαλλόμενον νὰ διαδηλώσωμεν ὅτι οὐδόλως συμμεριζόμεθα τὰς διατυπωθείσας μομφὰς ὡς πρὸς τὴν καθόλου πολιτείαν τοῦ κ. Χ'' Ἰωάννου, ἥτις ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι τυγχάνει τῆς γενικῆς ἐπιδοκιμασίας καὶ ἐκτιμήσεως, ὡς καὶ πάντων τῶν λοιπῶν ἐθνικῶν ἀντιπροσώπων.

Πρέπει, φρονοῦμεν, νὰ κατανοηθῇ ὅτι ἂν ἀποβαίνει ἀδύνατος ἡ πρόληψις τοπικῶν καὶ προσωπικῶν ἀντιθέσεων, νὰ παραμένωσιν αὗται ἐν τῷ στενῷ κύκλῳ τῆς γεννήσεώς των καὶ μὴ αἴρωνται εἰς περιωπὴν πολιτικῶν ἀντιθέσεων, ὅπου μάλιστα οὐδόλως ὑπάρχουσιν αὗται πραγματικῶς, ἄλλως κακίστην ὑπηρεσίαν παρέχουσιν οἱ ἐξ ἄλλων ἐλατηρίων ὁρμώμενοι καὶ χαλῶντες τὴν ἐνότητα καὶ στερεότητα τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς φαλαγγος, ἥτις πρέπει τὸ μετωπον καὶ τὰς σορίσσας αὐτῆς νὰ ἔχῃ ἐστραμμένας πρὸς τὴν ξενοκρατίαν καὶ τὴν πολιτικὴν καὶ κομματικὴν κακοηθειαν, ἥτις ὑπολείπεται ἔτι ἐν αῇ χώρᾳ παρὰ τὴν Πρακλειον *κάθαρσιν* τῆς Αὐγείου κόπρου.

Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΧΗΡΕΥΟΝΤΩΝ ΘΡΟΝΩΝ

Μετὰ τὴν ἐπίσημον παραίτησιν τοῦ κ. Κυρίλλου Βασιλείου ὡς Μητροπολίτου Κυρηνείας ἐπῆλθε σπουδαία καὶ πολλῆς προσοχῆς ἀξία μεταβολὴ ὡς πρὸς τὴν νομιμότητα τῆς διαχειρίσεως τῶν χηρευόντων ἐπισκοπικῶν Θρόνων.

Αἱ καθεστηκυῖαι ἀρχαὶ ἐν τῇ νῆ-

σω ἀγεγνωρίζον μέχρι τοῦδε διοικοῦσαν Σύνοδον καὶ εἰς τὴν διαχείρισιν αὐτῆς ἀπέδιδον κῦρος νομικόν. Ἐφεξῆς, ὅμως, ἔπαυσεν ὑπάρχον καὶ τὸ νομικὸν τοῦτο πλάσμα, διότι αἱ ἀρχαὶ καὶ ὁ λαὸς δὲν ἀναγνωρίζουσι τὸν ἐπιβάτην τοῦ Ἀρχιεπ. Θρόνου, ὅστις ἀπέβαλεν οὕτω καὶ τὸ ἄξίωμα Μητροπολίτου καὶ τοῦ λοιποῦ ἔπαυσεν ὑπάρχουσα νομικῶς καὶ ἡ τέως ψευδοσύνοδος. Ἀναγκαία συνέπεια τῆς νέας ταύτης καταστάσεως εἶναι ὅτι ἥ τε Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ αἱ Μητροπόλεις Πάφου καὶ Κυρηνείας ἔπαυσαν ἔχουσαι νόμιμον διαχείρισιν καὶ οἱ ὁπωσδήποτε συναλλασσόμενοι μετ' αὐτῶν ὀφείλουσι νὰ λάβωσι τοῦτο ὑπὸ σοβαρὰν ἐποψιν. Οἱ ἐνοικιασταὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων οἱωνδήποτε δικαιοῦνται ν' ἀρνηθῶσι τὴν πληρωμὴν ἐνοικίων καταθέτοντες αὐτὰ ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὰ οἰκεῖα πολιτικὰ δικαστήρια, διότι ἄλλως διατρέχουσι τὸν κίνδυνον καὶ ἐξῆς θεωρηθῶσι νόμιμοι αἱ πληρωμαὶ καὶ νὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ καταβάλωσιν αὐτὸς ἐκ δευτέρου εἰς τὴν προσεχῆ νόμιμον διαχείρισιν. Οἱ ἀγοράζοντες κινητὰ ἢ ἀκίνητα ἐκκλησιαστικὰ κινδυνεύουσι νὰ ἴδωσιν ἀκυρουμένην τὴν ἀγορὰν καὶ τὰ χρήματά των ἀπολλύμενα οὐδεμιᾶς ὑφισταμένης νομίμου διαχειριστικῆς ἀρχῆς τῶν προειρημένων ἀρχιερατικῶν θρόνων, ἡ περιουσία τούτων παραμένει ἐκτεθειμένη εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ τυχόντος, καὶ διὰ τοῦτο ὑπάρχει ἀνάγκη ἐπιτακτικὴ ὅπως ἐπισπευσθῇ ἡ λύσις τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος πρὸς ταχίστην ἀποκατάστασιν νομίμου διαχειρίσεως αὐτῶν. μέχρι δὲ τῆς λύσεως ταύτης ἡ περιουσία τῶν ἐν λόγῳ θρόνων θὰ σχολάζῃ καὶ πᾶσα πρᾶξις ὡς πρὸς αὐτὴν παρ' οἱουδήποτε εἶναι νομικῶς ἄκυρος.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

Τῇ π. Παρασκευῇ ὅλως ἐκτάκτως ἀνεχώρησεν ὁ ἔντ. Ἀρχιγραμματεὺς δι' Ἀγγλίαν ἐπ' ἀδείᾳ καὶ μάλιστα τηλεγραφικῶς διετάχθη καὶ ἐσταμάτησεν ἡ ἀναξιοστοιχία εἰς τὴν πρώτην στάσιν Μιὰ Μηλιά, ἔπου μετέβη ἐφ' ἁμάξης μὴ φθὰς αὐτὴν εἰς τὸν σταθμὸν Λευκωσίας.

Εἰς τὸ γεγονὸς τοῦτο, ἕνεκα τῶν περιστάσεων, ἀπεδόθη ἐξαιρετικὴ σημασία, καὶ πολλαὶ ἐσπερματολογήθησαν διαδόσεις, τὸ πραγματικὸν δὲ καὶ ἀληθὲς ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πρὸς τὸν κ. Ἀρχιγρμματέα εἶχε δοθῇ συμβουλὴ ἵνα ἀπέλθῃ εἰς Ἀγγλίαν πρὸς ἐγχείρισιν ἐπὶ χοιραδικοῦ νεοπλάσματος, ἀνέβαλε δὲ οὗτος τὴν ἀναχώρησίν του μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τοῦ Νομοθετ. Συμβουλίου. Ἕνεκα ὅμως τῆς συνεχοῦς καὶ ἐπιπόνου ἐργασίας τὸ νεόπλασμα ἐρράγη καὶ ἐπιτακτικὴ ἐδόθη πρὸς αὐτὸν ἰατρικὴ συμβουλὴ ν' ἀπέλθῃ ὡς τάχιστα εἰς Ἀγγλίαν χάριν τῆς προμνησθείσης θεραπείας καὶ ὁ κ. Ἀρχιγραμματεὺς ἔσπευσε νὰ προφθάσῃ τὸ ἐξ Ἀμμοχώστου ἀποπλέον συμβατικὸν ἀτμόπλοιον.

Κἀίτοι γνωρίζουσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅτι τῆς Κεντρ. Κυβερνήσεως ἀμετάτρεπτος ἀπόφασις εἶναι ὅπως τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα λυθῇ διὰ τῆς ψήφου τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, συμφέρον ἐθεώρησαν ὅπως διασπείρωσιν ὅτι δῆθεν ἀνεκλήθη ὁ κ. Ἀρχιγραμματεὺς, οὗτινος ὅμως ἡ παρουσία ὡς καὶ ἡ ἀπουσία οὐδόλως ἐπηρεάζουσι τὴν πορείαν τοῦ ζητήματος. Προσωρινὸς Ἀρχιγραμματεὺς διωρίσθη ὁ ἐντ. Δικηγ. τοῦ Στέμματος κ. Πάκνιλ καὶ πρόεδρος τῆς ὑπεπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Νομοσχεδίου.

Τὸ Νομοσχέδιον κατηρτίσθη πλήρως καὶ ἤδη μελετᾶται παρὰ τῶν κ.κ. βουλευτῶν, θὰ ἐπανέλθῃ δὲ εἰς τὸ Νομοθετ. Συμβούλιον ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῇ 23)5 Μαΐου.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ .... ΑΚΡΙΣΙΑ

Ἡ ζωηρὰ ἐμπορικὴ συναλλαγὴ τοῦ π. ἔτους ἕνεκα τῶν ἀθρόων γάμων ἀνὰ τὴν νῆσον ἐνέπνευσε, φαίνεται, εἰς πολλοὺς ἐμπόρους τῆς ἡμετ. ἀγορᾶς τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐξηκολούθει καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, καὶ χάρις εἰς τὰς εὐκόλους καὶ ἀβασανίστους πιστώσεις τῶν Εὐρωπαϊκῶν καταστημάτων διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν, ἡ ἀγορά μας ἔδωκε παραγγελίας πολὺ δυσαναλόγους πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν πελατῶν αὐτῆς, καὶ σήμερον διατρέχει κρίσιν χρηματικὴν ἢτις ὀρθότερον δύναται νὰ ὀνομασθῇ **ἀκρισία**.

Ἡ δελεαστικὴ πληθώρα τῶν ἐκτεθειμένων δειγμάτων καὶ ἡ ἀβασάνιστος πίστωσις ἐργαλείσε καὶ κοινοὺς σιδηρουργοὺς νὰ δώσωσι παραγγελίας εἰδῶν ξένων ὅλως πρὸς τὸ ἔργον καὶ τὴν εἰδικότητά των καὶ παρὰ τὴν κόμινον καὶ τὸν ἄκμονα νὰ συστήσωσι ἐμπορικὸν κατάστημα καὶ γραφεῖον. Ἀτυχῶς δι' αὐτοὺς καὶ τὴν ἄλλως σώφρονα ἀγορὰν τῆς Λευκωσίας, ἡ ἐμπορικὴ συναλλαγὴ ὑστέρησε μεγάλως τῆς περυσινῆς, διότι οἱ γάμοι εἶναι σπάνιοι εἰς ἔτος δίσεκτον, καὶ οἱ χωρικοὶ ἐπὶ πενταετίαν ἤδη εὐπορούντες ἔχουσι προμηθευθῇ τὰ χρειώδη πάντα, χωρὶς νὰ δημιουργήσωσι νέας ἀνάγκας ὡς φρόνιμοι καὶ νηφάλιοι.

Ἕνεκα τοιαύτης **ἀκρισίας** ἡ εὔρωστος καὶ σώφρων ἀγορὰ τῆς Λευκωσίας διέρχεται πραγματικὴν κρίσιν· τὰ συναλλάγματα ἀθρόως διαμαρτύρον αι καὶ ἐπίκεινται σπουδαῖαι ζημίαι ὑπὸ τὸ κράτος γενικῆς οἰκονομικῆς ὁπωσδήποτε ἐνεξίας.

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΩΝ ΤΑΡΑΧΩΝ

Ἐξηκολούθησε καὶ τῇ ἑβδομάδι ταύτῃ ἡ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου παρέλασις τῶν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας μηνυομένων διὰ τὰς ταραχὰς τῆς 25 καὶ 27 Μαρτίου.

Κατὰ τὴν διαδικασίαν ἠδυνήθη τὸ Δικαστήριον νὰ πεισθῇ περὶ τῆς κακοπιστίας ἐνίων ἀστυνομ. ὀργάνων, ἅτινα εὐκαίρων ἐθεώρησαν ὅπως κορέσωσι προσωπικὰ καὶ κομματικὰ πάθη κατὰ χρηστῶν καὶ τιμίων πολιτῶν.

Ὑπ' ἃς περιστάσεις ἐκδικάζονται αἱ ἐν λόγῳ ὑποθέσεις οἱ κατηγορούμενοι καταδικάζονται ἀνυπερασπίστοι, διότι μάρτυρες ὑπερασπίσεως εἶναι μόνον οἱ ὁπωσδήποτε παραστάντες εἰς τὰς σκηνὰς, οἵτινες ὅμως μετὰ τὴν κατάθεσίν των ἀσφαλῶς τῇ ἐπιούσῃ θὰ προσκληθῶσιν εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦ κατηγορουμένου.

Ὁ ἔντ. Ἀρχιδικαστὴς ἀπαγγέλλων ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου ἐπιχυροῦσαν τὴν εἰς φυλάκισιν καταδίκην τῶν ἐφεσειόντων ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου ἐξέφρασε τὴν λύπην του ὅτι ἀναγκάζεται νὰ πράξῃ τοῦτο ἐναντίον πολιτῶν ὧν τὸ παράστημα καὶ ἡ γνωστὴ αὐτῶν διαγωγὴ δεικνύουσιν ὅτι εἶναι χρηστοῦ καὶ ἐντίμου χαρακτῆρος, ἀναγκάζεται ὅμως νὰ πράξῃ τοῦτο πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς ἀπειληθείσης δημοσίας τάξεως.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Μόνον εἰς τοῦ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ θὰ εὕρετε Κονιὰκ γνήσια, εὔοσμα καὶ ὑγιεινά.

Δοκιμάσατε.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ περὶ ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἐπισκόπων παρὰ τῇ Κυπριακῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ἐπερατώθη ὁριστικῶς τῇ π. Τετάρτῃ καὶ τῇ π. Πέμπτῃ παρεδόθη πρὸς περαιτέρω μελέτην εἰς τοὺς κ. κ. βουλευτὰς, μέχρι τῆς προσεχοῦς δευτέρας ἢ τρίτης ὁπότε θὰ ἐπιστραφῇ ἵνα ἐκτυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ. Θὰ εἶναι δὲ τὸ πρῶτον θέμα ἡμερ. διατάξεως κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν νομοθετ. ἐργασιῶν τῇ μεταprσσεχεῖ Τρίτῃ.

***

ΤΟΝ ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ἀπειλθόντα ἐπ' ἀδείᾳ τὴς Ἀγγλίαν ἀναπληροῖ ὁ ἔντ. Δικηγ. τοῦ Στέμματος κ. Πάκνιλ, καὶ τοῦτον ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου Κυρηνείας κ. Φίσερ τοῦτον δὲ πάλιν ὁ ἐφέτης κ. Βέρτραμ.

***

Αἱ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ τῆς Ἑλπῆς ἐν Βαρωσίοις τε καὶ ἐν Μόρφου δὲν ἔσχον μεγάλας ὡς ἄλλοτε ἐμπορικὰς πράξεις ἕνεκα τῆς δυσαναλόγου ὑπερτιμήσεως τῶν ζώων ἅτινα κατ' αὐτὰς ἐκποιοῦνται. Ἐκ Συρίας δὲν προσῆλθον ἀγορασταὶ διὰ τὰ κατώτερα ζῶα, οὔτ' ἐπιτοπίως ἐπωλήθησαν ἱκανὰ ἕνεκα τῆς ὑπερτιμήσεως, ἐξ οὗ προῆλθε φυσικὴ ὑποτίμησις πολλῶν προϊόντων.

***

Ἡ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ παρουσία τριῶν Ἑλλήνων δικαστῶν κατ' αὐτὰς ἐν Λευκωσίᾳ τῶν τῆς Λεμησσοῦ, Ἀμμοχώστου καὶ Κυρηνείας ἕνεκα τῶν πασχαλείων θορύβων προύκάλεσε διάφορα σχόλια σχετίζοντα ταῦτα πρὸς τὰς ἐνεστώσας ἐκτάκτους περιστάσεις.

***

ΑΓΩΝΕΣ ΕΝ ΜΟΡΦΩ διαφόρων δρόμων, ποδηλατοδρομίας, ἱπποδρομίας, σκοποβολῆς θὰ τελεσθῶσι τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα καὶ τῇ Κυριακῇ Θωμᾶ καὶ θὰ διανεμηθῶσι βραβεῖα παρ' ἐπιτροπείας.

***

ΟΙ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ οἵτινες ἐμελλον νὰ τελεσθῶσι τῇ προσεχεῖ ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου ἀνεβλήθησαν καὶ ἐφέτος ἕνεκα τῆς ἐπιτεινομένης ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ ἐν τισι χωρίοις ἐπιδημικῆς μηνιγγίτιδος, νόσου λίαν θανατηφόρου.

***

Ἡ ΜΗΝΙΓΓΙΤΙΣ δυστυχῶς φαίνεται ἐξαπλουμένη ἀνὰ τὴν νῆσον, διότι καὶ ἐν Πάφῳ ἐσημειώθησαν κρούσματα ταύτης ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λάρνακος καὶ ἐν τῇ τῆς Ἀμμοχώστου· ἐξ δὲ τοιαῦτα ἐγένοντο ἐν Πραστειῷ. Ἀνάγκη νὰ ληφθῶσι σοβαρώτατα καὶ ἐπιτελεσματικὰ μέτρα παρὰ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Τμήματος.

***

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ διαλαμβάνει συνοπτικὴ ἐκ Κύπρου ἀνταπόκρισις πρὸς τὸν Λονδίνειον «Χρόνον» μετὰ βαθείας γνώσεως τοῦ ζητήματος καὶ μετὰ μετριοπαθείας καὶ ἀμεροληψίας, κατασχυνούσης τὰς ἐν Λεμησσοῦ ψευδολογίας καὶ κακοβούλους ἀνταποκρίσεις πρὸς τὴν τεργεσταίαν «Ν. Ἡμέραν» ὑποβιβαζομένην οὕτω μέχρι τῆς χυδαιολόγου «Πατρίδος καὶ τῶν ὁμοίων αὐτῇ σπειροϊκῶν ὀργάνων.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΜΑΜΑΝΤΟΣ

Ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς 20ῆς Μαΐου 1907 μέχρι 30ῆς Μαρτίου 1908.

Εἰσπράξεις.

Ταμεῖον παλαιοῦ Ἰσολογισμ.	Γρ.	5247
Ἀπὸ Γραμματέως Εἰσπράκτορ.	»	21129
» ἐνοικίων νεροῦ	»	327
» πώλησιν νεροῦ	»	5460
» Δίσκους τῆς Ἐκκλησίας ἐν γένει	»	14367 1|2
» ἐνοικίων χωραφίων καὶ ἐλαιοδένδρων	»	803 1|2
» ζητείας ἐν γένει	»	2043 1|2
» διάφορα πωληθέντα ὑλικὰ	»	1616 1|2
Χρέη ἐν γένει		
» Εὐδοκία Οἰκονόμου ἀξία σημερινὴ	»	3030
» Κ. Γεωργιάδη	»	1820
» Χ'' Ἀβραὰμ Νικολαΐδη	»	416
	Γρ.	56260

Πληρωμαί

Εἰς μισθοὺς 2 ἱερέων	Γρ.	3020
» » 1 ψάλτου	»	720
» » 1 κανδηλανάπτου	»	300
» ἔξοδα διάφορα	»	5833
» οἰκοδομὴν κωδωνοστασίου καὶ νάρθηκος	»	44437
» τέμπλος Ἁγ. Μάμαντος	»	1820
» τάκους γραμματ. Εὐδοκίας	»	100
	Γρ.	56260

Μόρφου τῇ 30 Μαρτίου 1908.

Διαχειριστικὴ ἐπιτροπεία
ΕΚΤΩΡ Γ. ΛΥΜΠΟΥΡΗΣ
Χ'' ΑΒΡΑΑΜ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Χ'' ΑΝΤΩΝΗ

Οἱ ἐλεγκταὶ
ΠΟΛΥΒΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΟΥΣΙΑΔΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Κύριε Συντάκτα,

Ἐκφράζομεν δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν πρὸς τοὺς μὴ ἀναλαβόντας τὰς συνδρομὰς αὐτῶν τοῦ παλαιοῦ καταλόγου καὶ διαθέσαντες αὐτὰς ὑπὲρ τῆς νέας Φιλαρμονικῆς «ΑΠΟΛΛΩΝ», ἥτις, ἀρχομένης ὁσονούπω τῆς λειτουργίας αὐτῆς, θὰ δείξῃ ἐμπράκτως ὅτι ὑπὸ τοὺς νέους ὅρους τῆς συστάσεως αὐτῆς θὰ ἐξυπηρετῇ ἅπασαν τὴν Ἑλληνικὴν κοινότητα ἄνευ οὐδεμιᾶς κομματικῆς ἢ προσωπικῆς διακρίσεως, τηροῦσα πρὸς τούτοις ζηλοτύπως τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 10 Ἀπριλ. 1908.

Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ
Μουσικοδιδάσκαλος.

Καθῆκον ἐπιβεβλημένον ὑπολαμβάνω ὅπως ἐκφράσω τὰς ζωηρὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸ ἀξιότιμον καὶ φιλόμουσον κοινὸν τῆς Λευκωσίας, τὸ ὁποῖον, μ' ὅλην τὴν κρατοῦσαν ἐν τῷ τόπῳ ἀτυχῶς ἀνώμαλον κατάστασιν, συνέτρεξε τὸν ὑπ' ἐμὲ Ἑλληνικὸν θίασον «Ἀριστοφάνην».

Ἐν Λευκωσίᾳ
τῇ 21 Ἀπριλίου 1908.

Α. Ἀπέργης.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ποιῶ γνωστὸν πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἠγόρασα ὅλα τὰ πρὸς βαφὴν παραδεδομένα βρακιὰ εἰς τὸν πτωχεύσαντα πατέρα μου βαφέα κ. Κακουλλῆν Θεοφανίδην, ἅτινα προσκαλοῦνται νὰ παραλάβωσιν οἱ κύριοι των μέχρι τριῶν ἑβδομάδων ἀπὸ σήμερον καταβάλλοντες τὸ συμπεφωνημένον ἀντίτιμον.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 12 Ἀπριλίου 1908.

Γεώργ. Κακουλλῆ
Ἐμπορορράπτης
Στοὰ Φανερωμένης.

Ποιῶ γνωστὸν πρὸς τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μου ὅτι τὸ Κατάστημα μου ἐν Πέτρᾳ παρεχώρησα πρὸς τὸν ἀδελφόν μου **Ν. Χ. Ζεμπίλαν** πρὸς ὃν θὰ ἀπευθύνωνται ἐφεξῆς οἱ συναλλασσόμενοι μετ' αὐτοῦ διὰ πᾶσαν ληψοδοσίαν.

Ἐν Πέτρᾳ τῇ 1 Ἀπριλίου 1908.

Μιχ. Χ. Ζεμπίλας.

×

Ποιῶ γνωστὸν ὅτι ἀνέλαβον δι' ἰδίον μου λογαριασμὸν τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα πρώην Ι. Χ. Κουππαρίδου ἐν' ᾧ οἱ τιμῶντες αὐτὸ μέχρι τοῦδε διὰ τῶν διαταγῶν αὐτῶν θὰ εὑρίσκωσι καὶ παρ' ἐμοὶ πᾶσαν περὶ τὰς συναλλαγὰς καὶ ἀγυραπωλησίας εὐθύτητα, προθυμίαν καὶ εὐκολίαν.

Ἐν Λεύκᾳ τῇ 2 Ἀπριλίου 1908.

Μιχ. Χ. Ζεμπίλας.

×

Διὰ ταύτης μου πληροφορῶ τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μου καὶ τὸ ἄλλο ἐνδιαφερόμενον κοινὸν ὅτι ἀπὸ τοῦδε τὸ κεντρικὸν κατάστημά μου, «ἐμπορικὸν» ἔσεται εἰς τὴν κωμόπολιν Μόρφου. Παρακαλῶ δὲ ὅπως πάντες οἱ ὀφείλοντες πρὸς ἐμὲ ἐκ τοῦ καταστήματός μου Λεύκας νὰ προσέλθωσιν ἢ πρὸς ἐμὲ ἢ πρὸς τὸν ἐν Λεύκᾳ ἔμπορον κ. Μ. Χ. Ζεμπίλαν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον καὶ ἐξοφλήσωσι τοὺς λογαριασμούς των. Πάσαν δὲ περαιτέρω εἰδοποίησιν θεωρῶ περιττήν.

Ἐν Μόρφου τῇ 2)15)4) 1908.

Διατελῶ μετ' ὑπολήψεως
Ι. Κ. Κουππαρίδης.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΝ ΚΥΠΡΩ ΑΠΟΡΩΝ ΑΡΜΕΝΙΩΝ

Γενησομένη τῇ προσεχεῖ Τετάρτῃ 16)29 Ἀπριλίου ὥρα 9 Μ. Μ.

Κατ' αὐτὴν διδαχθήσεται ὑπὸ φιλομούσων ἐρασιτεχνῶν Ἀρμενίδων καὶ Ἀρμενίων τὸ ἱστορικὸν καὶ περιπετειῶδες Ἀρμενικὸν δρᾶμα

«Ο ΣΑΜΟΥΗΛ»

Εἰς πράξεις ὀκτὼ

Θὰ παιανίζῃ δὲ κατὰ τὰ διαλείμματα ἡ μουσικὴ τῆς ἀστυνομίας.

Ἡ Κυπριακὴ φιλοξενία καὶ φιλανθρωπία ἐπιβάλλουσιν εἰς πάντας ὅπως συνδράμωσιν εὐγενῶς τὴν σύνοικον Ἀρμενικὴν παροικίαν εἰς τὸ φιλάνθρωπον ἔργον αὐτῆς.

ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΗΝΑΥΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Τὸ Πανελλήνιον μεθ' ὑπερηφανείας καὶ τιμῆς καὶ θαυμασμοῦ θ' ἀτενίσῃ καὶ πάλιν τὴν μικρὰν μὲν τὴν ἔκτασιν ἀλλὰ μεγάλην, μεγίστην τὴν καρδίαν, τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα, τὴν ἀνεξάντλητον καὶ ἀκατάπονητον εἰς θυσίας ὑπεραν-θρώπους ὑπὲρ τῆς πραγματώσεως τῶν Πανελληνίων πόθων.

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ἐξήρθη καὶ πάλιν εἰς τὸ ὕψος τῆς μεγάλης ἐθνικῆς ἀποστολῆς αὐτῆς ἐπιψηφίσασα τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ 1908, ὅστις περιλαμβάνει καὶ τὴν πίστωσιν πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ στόλου ὑπὸ ξένου ἀξιωματικοῦ.

Ἡ ἐπιψήφισις τῆς ναυτικῆς πιστώσεως ἐγένετο διὰ ψήφων 99 κατὰ 33. Ἡ συνεδρίασις διήρκεσε ὅλην τὴν νύκτα καὶ ὑπῆρξεν ὡς εἰκὸς ζωηροτάτη.

Ἐκηρύχθη ἡ λῆξις τῆς Συνόδου.

ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι ἐν Ρώμῃ εἶναι λίαν ἀπησχολημένοι ἕνεκα τῶν εἰδήσεων περὶ ἐπικειμένης, ἐπιδείξεως τῆς Ἰταλίας κατὰ τῆς Τουρκίας ἥτις ἀποδίδοται ἐν μέρει εἰς τὴν δολοφονίαν ἑνὸς Ἰταλοῦ ἱερέως ἐν Δέρνᾳ τῆς Τριπολίτιδος τῆς Βαρβαρίας καὶ τοῦ ὑποθαλπομένου ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ φανατισμοῦ κατὰ τῶν Ἰταλῶν.

Ἐπισήμως ἠγγέλθη ὅτι ἐπειδὴ ἡ Πύλη ἠρνήθη νὰ ἐπιτρέψῃ τὸ ἄνοιγμα πέντε Ἰταλικῶν ταχυδρομ. γραφείων, κυρίως ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Σμύρνῃ, καὶ ἔδωκε νὰ νοηθῇ ὅτι θ' ἀνθίστατο εἰς τὴν σύστασιν αὐτῶν, ἡ Ἰταλία ἀπεφάσισε ν' ἀποστείλῃ τρεῖς ναυτικὰς μοίρας εἰς πάντα τὰ τουρκικὰ ὕδατα ἐπιδείξουσα συνάμα εἰς τὴν Πύλην διακοίνωσιν, δηλοῦσαν αὐτῇ ὅτι διὰ τῆς στάσεώς της ταύτης παραβιάζει τὰς συνθήκας.

Ἕνδεκα πολεμικὰ πλοῖα ἀναχωροῦσι διὰ τὴν Ἀνατολὴν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ναυάρχου Γκρενέ Μεταξὺ τούτων ὑπάρχει καὶ ἡ «Βασίλισσα Ἑλένη» κυβερνωμένη ὑπὸ τοῦ Δουκὸς τῶν Ἀβρούζων.

Ἡ εἴδησις τῆς ἐπιδείξεως ταύτης κατέπληξε τὴν Εὐρώπην, καθόσον δὲν προηγήθη ταύτης διένεξίς της, ἀποδίδοται δὲ μεγάλη εἰς αὐτὴν σημασία, ἰδίᾳ διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας ἐν τῇ Μεσογείῳ.

«Κυπριακὸς Φύλαξ»

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Όροι συνδρομῆς.

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική.

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ	«Σελ.	10
Ἐξάμηνος	» »	5
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	»	12
Ἐξάμηνος	» »	7

Οἱ λαμβάνοντες τὸν **«Κυπριακὸν Φύλακα»** μετὰ τοῦ περιοδικοῦ **«Ζήνων»** θὰ καταβάλλωσι συνδρομὴν προπληρωτέαν ὑποχρεωτικήν.

Ἐτησίαν ἐν Κύπρῳ	Σελ.	19
Ἐξάμηνον	» »	4
Ἐτησίαν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	»	16
Ἐξάμηνον	» »	8

Αἱ τιμαὶ καταχωρήσεων, πλὴν τῶν νενομισμένων, ὁρίζονται δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

ΝΟΜΟΘΕΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΣΤΝΕΔΡΙΑ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

24)7 Ἀπριλίου.

Προεδρεία Ἁρμοστοῦ.

Μ. ΚΙΤΙΟΥ. Καταθέτει ἀναφορὰν Δρούσης, Δρίνιας, δι' ἧς παραπονοῦνται ὅτι ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Γ. Τραπέζης οἱ δανεισταὶ ἀπέβησαν ἀπαιτητικώτεροι, ἕνεκα τῶν δυσκολιῶν ἃς προβάλλει αὕτη πρὸς παροχὴν δανείων.

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Καταθέτει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Χούλους ἐξαιτουμένων ἀμαξιτὸν μέχρι Λετύμβους καὶ ταχυδρομικὴν συγκοινωνίαν.

ΖΙΑΗ. Καταθέτει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Ἀλέκτορα ἐξαιτουμένων τὴν ἄδειαν βοσκῆς ἐν τῷ δάσει Ὀρεΐτες.

ΛΟΪΖΟΥ. Καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Σάββα Παπᾶ ἀποστρατευθέντος ζαπτιὲ παθόντος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.

ΑΡΜΟΣΤΗΣ. Πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως ζητῶ νὰ εἴπω δύο λέξεις περὶ τοῦ ἔργου τῆς Συνόδου ταύτης. Προχθὲς ὁμιλῶν πρὸς τὸ ἔντ. Ὀθωμ. μέλος παρέστησα αὐτῷ ὅτι ἔπρεπε νὰ εἶναι σύντομος ἕνεκα τῆς σοβαρᾶς ἐργασίας ἣν ἔχει τὸ Συμβούλιον. Εἶνε Ἀπρίλιος καὶ ὁ προϋπολογισμὸς θὰ καταναλώσῃ πολλὰς ἕτι συνεδρίας χάριν τῶν μελῶν τῶν μὴ ἐπιθυμούντων νὰ παρακαθήσωσιν ἐνταῦθα καθ' ὅλον τὸ θέρος (καὶ εἶναι νομίζω πολλοὶ) πρέπει νὰ σπεύσωμεν διότι καθυστερήσαμεν ἕνεκα τῆς διακοπῆς χάριν τῶν Δημοτ. ἐκλογῶν καίτοι πολλὰ σπουδαιότατα ἔχομεν νὰ συζητήσωμεν.

Ἐν τῇ ἀστυνομ. πιστώσει θὰ παρασχεθῇ εἰς τὸν κ. Ἀραοῦζον εὐκαιρία νὰ κακίσῃ τὴν Κυβέρνησιν ἐν τῷ μέτρῳ ὅπερ ἔλαβε κατὰ τὸ τελευταῖον ἐπεισόδιον ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ.

Ἡ Κυβέρνησις ἀσπασέως θὰ δεχθῇ τὸν ἔλεγχον τοῦτον ἐξ οὗ ἐλπίζω ὅτι θὰ γείνῃ ὠφέλεια.

Ἐπίσης ἐπὶ τῆς σιδηρυδρομ. πιστώσεως θὰ γείνῃ εὐρεῖα συζήτησις ἐξ ἧς ἡ Κυβέρν. θὰ ζητήσῃ τὰς γνώμας τῶν ἐντ. μελῶν πολλάκις· ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλαι πιστώσεις δι' ἃς ἡ Κυβέρ. θὰ ζητήσῃ τὰς γνώμας τῶν ἐντ. μελῶν ἃς πάντοτε περὶ πλείστου ποιεῖται.

Ὑποθέτω λοιπὸν ὅτι τὸ Συμβούλ. θὰ παραμείνῃ ἐνταῦθα μέχρι μέρος τῆς θερμῆς ἐποχῆς καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν μελῶν ἐξαρτᾶται ὁ χρόνος οὗτος.

Ἡ Κυβέρνησις ἀποδίδει τὴν μεγίστην σημασίαν εἰς τὰς γνώμας τῶν ἐντ. μελῶν καὶ παρακαλεῖ νὰ ἐξετάσωσι λεπτομερῶς καὶ ἐξιχνιάσωσι τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑτέρου τὰ ἐντ. μέλη δύανται νὰ ὁμιλῶσιν ὡς οἷον τε διὰ βραχυτάτων περὶ τῶν ζητημάτων κοινοῦ βίστορ. ἐνδιαφέροντος ἅτινα δὲν ἔχουσιν ἡ κοινὴν σημασίαν.

Ἡμερησία διάταξις

ΚΟΝΔΥΛΙΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

λίραι 33,561

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Εὐχαριστῶ κ. Πρ. διότι μοὶ παρέχετε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὁμιλήσω περὶ τοῦ ἐπεισοδίου τῆς Ἀρχιεπ. καὶ ἐκ μέρους μεγάλου μέρους τοῦ Χριστιαν. πληθυσμοῦ καὶ ἐξ ἰδίων αἰσθημάτων θὰ ἐλέγξω ἐπὶ τοῦ σοβαρωτάτου τούτου ζητήματος τὴν ἀστυνομίαν. Ἐὰν τὸ α' καθῆκον πάσης Κυβερνήσεως εἶνε νὰ προστατεύῃ πάντα πολίτην ἐν τῷ ἀσύλῳ αὐτοῦ, πολὺ περισσότερον εἶνε καθῆκον τῆς Ἀστυνομίας νὰ προστατεύσῃ καὶ ἀσφαλίσῃ τὴν ἡσυχίαν τῶν ἀνωτάτων Κληρικῶν ἐν τῷ ἀσύλῳ αὐτῶν καὶ ὄχι νὰ ἐξώσῃ αὐτοὺς ἔρεκεν ὀλίγων ταραχοποιῶν.

Δὲν ὑπῆρξα αὐτόπτης μάρτυς τῶν σκηνῶν ἀλλ' ἐκ τῶν διηγήσεων αὐτοπτῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐ. Ἀρχιγραμματέως μεθ' οὗ δὶς ὡμίλησα δὲν συνάγω ὅτι ἡ τάξις διεσαλεύθη τὴν 20)4 Μαρτίου τόσον ὥστε νὰ δικαιολογηθῇ μέτρον τόσον αὐστηρὸν ὅπερ ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις· ὅ,τι συνέβη εἶναι ὅτι πολλοὶ πολῖται συνῆλθον ἐκ τῆς μιᾶς μερίδος ὅπως συγχαρῶσι τὸν ἅγ. Κηρηνείας διὰ τὴν ἐκλογήν του καὶ πολλοὶ ἐκ τῆς ἄλλης μερίδος ὅπως ἀποδοκιμάσωσιν αὐτήν. Καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας περιωρίσθησαν μόνον εἰς ἐπιδοκιμασίας καὶ ἀποδοκιμασίας χωρὶς βιαιοπραγιῶν εἶναι μία ἔτι ἀπόδειξις τῆς ἀπρεπείας τοῦ μέτρου τῆς Κυβερνήσεως διότι δεικνύει τὸ εὐάγωγον τοῦ λαοῦ. Τὸ καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως ἦτο σαφὲς καὶ ἁπλοῦν νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ἐκ τοῦ λαοῦ, τοῦθ' ὅπερ ἦτο λίαν εὔκολον, καὶ ὑπάρχουσι μαρτυρίαι διὰ τοῦτο. Τοὐναντίον οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἀστυνομίας ἐφαίνοντο ἐνθαρρύνοντες τὴν παραμονὴν τοῦ λαοῦ ἐν τῷ ἀρχ. μεγάρῳ χωρίζοντες αὐτοὺς εἰς ζώνας καὶ στρατοπέδα.

Καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο παρέμενον τὰ πράγματα ὅτε ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἀστήρικτον καὶ πρωτάκουστον μέτρον νὰ ἐξώσῃ τοὺς δικαιουμένους νὰ παραμένωσιν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ καὶ νὰ ἐξώσῃ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Μ. Ἐκκλησίας προσάπτουσα οὕτως προσβολὴν εἰς ὅλον τὸν Ἑλληνισμόν.

Ἐξ ὅσων ἐνοῶ ἡ Κυβέρνησις διαλογεῖ τὸ μέτρον ὅτι δὲ ἐγένετο ἐνστασις παρὰ τῶν δύο Μητροπολιτῶν καὶ ὅτι ἦτο φόβος μεγαληπέρων ταραχῶν τὴν νύκτα καὶ τὴν ἐπαύριον ὅτε θὰ κατέφθανον ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν πολλοὶ ἀποδοκιμάζοντες τὸ κίνημα

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ α') ἐπιχείρημα γνωρίζω ὅτι καὶ τὴν πρωΐνην ἐπίσκεψιν τῶν 2 Μητροπολιτῶν παρὰ τῷ Μ. Ἁρμοστῇ τὸ μέτρον εἰσηγήθη ὁ Μητροπολίτης Κιτίου ἀλλὰ καὶ ἡ Α. Ἐξοχότης ἀπέρριψε τὴν πρότασιν καὶ μόνον συνέστησε τὴν τήρησιν τῆς τάξεως διὰ παντὸς μέσου.

ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ. Ὅπως ἐμποδίσω περαιτέρω παρεξηγήσεις δηλῶ ὅτι δὲν εἶνε ἡ εἰσήγησις ἐκείνη ὁ α') λόγος τῆς πράξεως τῆς Κυβερνήσεως.

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Δὲν λέγω ὅτι ἡ πρότασις τῆς Κυβερνήσεως ἐστηρίχθη καθ' ὁλοκληρίαν ἐπὶ τῆς εἰσηγήσεως ἐκείνης ἀλλὰ ἐπὶ τῆς συναινέσεως τῶν δύο Μητροπολιτῶν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν μειοῖ τὴν εὐθύνην τῆς Κυβερνήσεως δι' ὅ,τι ἔπραξε.

Ὡς πρὸς τὴν νυκτερινὴν ἐπίσκεψιν τῶν 2 Μητροπολιτῶν γνωρίζω ὅτι ὁ ἀρχιαστυν. ἀδηγῶν αὐτοὺς εἰς τὸ ἀρμοστεῖον εἰδοποίησε τὸν ἀστυνόμον ὅτι δὲν θὰ ἐπιστρέψωσιν οἱ δύο Μητροπολῖται καὶ ἐὰν ἐπιστρέψωσι νὰ μὴ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτοὺς ἡ εἴσοδος εἰς Ἀρχιεπισκοπήν.

ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ. Δὲν εἶνε ἡ ἀκριβεστάτη διήγησις, ἣν κάμει τὸ ἔντ. μέλος ἀλλὰ δὲν θὰ διακόψω αὐτήν.

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Ἐπιτρέπω τὰς διακοπάς ἐπειδὴ ἐλέγχω τὴν πρᾶξιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπιθυμῶ νὰ ἐπιχυθῇ ἄπλετον φῶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν.

ΑΡΧΙΓΡΑΜ. Ἀφοῦ τὸ ἔντ. μέλος δὲν ἦτο παρὸν παρακαλῶ νὰ ζητήσῃ καὶ δώσῃ σαφεστέρας ἐξηγήσεις ἢ ὅσας συνέλεξε.

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Δὶς ἐξηγήθην μετὰ τοῦ ἐντ. Ἀρχιγραμματέως.

Ἀλλ' εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ ἔξωσις ἦτο ἀποφασισμένη διότι ὅταν ἐπέστρεψεν ὁ ἔντ. Ἀρχιγραμματεὺς καὶ ἔμαθεν ὅτι ὁ Μητροπολίτης Κιτίου εἶχεν ἐπιστρέψει ἔκαμε παρατηρήσεις εἰς τὸν Ἀστυνόμον ὅστις εἶπεν ὅτι δὲν ἀντελήφθη τοιαύτας διαταγάς.

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Μάλιστα, καὶ εἰς ἐμὲ ἔκαμε παρατήρησιν διατί νὰ ἐπανέλθῃ ὁ ἅγ. Κιτίου, ἀλλὰ κατόπιν τῶν διαταγῶν τῆς ἐξώσεως.

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Εὐχαριστῶ ἀλλὰ τὸ ἓν δὲν ἐμποδίζει τὸ ἄλλο καὶ προκαλῶ τὸν ἔντ. Ἀρχιγραμματέα νὰ μοὶ εἴπῃ ἂν ἔχω ἐντελῶς ἄδικον. Λυποῦμαι διότι κάμνω χρῆσιν ἰδιαιτέρας συνετεύξεως, ἀλλὰ μοὶ ὡμίλει ἐπὶ σημειώσεων ὡς πρὸς ἀντιπρόσωπον καὶ δὲν μοὶ ἀπηγόρευσε νὰ κάμω χρῆσιν τῶν ἀνακοινώσιών του.

ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ. Ἐκεῖνο ὅπερ εἶπον εἶναι ὅτι ἡ διήγησις του δὲν εἶναι καθολοκληρίαν ἀκριβῆς ὅπερ δικαιολογεῖται ἐκ τοῦ ὅτι τὸ ἔντ. μέλος δὲν ἦτο παρόν. Δὲν νομίζω ὅτι εἶναι ὀρθὸν νὰ κάμνῃ πρόχειρον ἀφήγησιν καὶ εἰς ἕκαστον σημεῖον νὰ μὲ προκαλῇ νὰ τὸν διαψεύσω. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἡ ἀφήγησις αὐτοῦ γίνεται καλῇ τῇ πίστει καὶ καλὸν εἶναι νὰ μᾶς εἴπῃ ὅλην τὴν διήγησιν ἵνα ἐνοήσωμεν τὰ ἐπιχειρήματά του.

ΑΡΑΟΥΖΟΣ. Λυποῦμαι διὰ τὴν ἐνόχλησιν ἀλλὰ διεκόπην ὅτι δὲν λέγω πλήρη τὴν διήγησιν ἀποδίδων πλήρη τὴν εὐθύνην εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Λέγω ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὸν φόβον μειζονων ταραχῶν τὴν νύκτα εἶναι ἀνυπόστατος διοτι ὁ κόσμος ἦτο ἥσυχος καὶ ἐὰν ἔκτροπά τινα συνέβησαν τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἐνθάρρυνσιν τῆς μιᾶς μερίδος ἐκ τῆς στάσεως τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὴν ἀποθάρρυνσιν τῆς ἄλλης.

Ἐὰν ἐλαμβάνοντο τὰ κατάλληλα μέτρα νὰ ἐκκενωθῇ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ἕκαστος θ' ἀπήρχετο εἰς τὰ ἴδια καὶ οὐδὲν πλέον θὰ ἐγείνετο ἀμφοτέρωθεν πλὴν διαδηλώσεων καὶ ψηφισμάτων.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι δὲν ὑπάρχει τι τὸ δικαιολογοῦν τὴν αὐθαίρετον καὶ ἔκνομον (δὲν εἶνε πολὺ νὰ εἴπω) πρᾶξιν τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ἡ ἀδικία καὶ ἡ ὕβρις ἐξακολουθεῖ ἔτι τῆς Ἀρχιεπισκεπῆς κρατουμένης καὶ ἀπαγορευομένης τῆς εἰσόδου εἰς τοὺς δικαιούχους. Τοιαῦτα παραδείγματα δὲν ἔχει ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία τῆς Κύπρου πλὴν τῶν πιέσεων τῶν Λατίνων ἐπισκόπων ὑπὸ τοὺς φράγκους Βασιλεῖς. Μὴ λησμονεῖτε κ. Πρόεδρε ὅτι τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους στηρίζεται μᾶλλον ἐπὶ ἠθικῶν μεγαλουργημάτων. Βεβαιωθῆτε ὅτι ἡ ἀξιοπρεπὴς διαμαρτυρία τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μ. Ἐκκλησία καὶ ἡ τοῦ 80ετοῦς ἀρχιμανδρίτου ὅστις ἐσύρθη βιαίως ἐκ τῆς κλίνης του ἔχουσι μεῖζον ἀποτέλεσμα κατὰ τοῦ μεγαλείου τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους ἢ 80 τορπίλλαι ἐπιτυχῶς βαλλόμεναι κατὰ τοῦ στόλου σας. (Ὁ Ἁρμοστὴς μειδιᾷ).

Καταλήγω ζητῶν τὴν ἐπανόρθωσιν τοῦ ἀδικήματος ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ μεγάλου μέρους τοῦ πληθυσμοῦ. Οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος νὰ συνεχισθῇ ἡ ἀδικία καὶ ἡ ὕβρις κατὰ πρόσωπον τοῦ Ὀρθοδόξου πληθυσμοῦ ἐγκολαπτομένη. Τὸ σκάνδαλον πρέπει νὰ παύσῃ πλέον.

Θ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ. Ναὶ πρέπει νὰ παύσῃ τὸ σκάνδαλον πρέπει νὰ ἐξωσθῶσι καὶ ἐκ Κύκκου οἱ 4 ρασοφόροι.

Ἐξήντλησαν πλέον τὴν ὑπομονὴν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ μόνη ἡ Κυβέρνησις ἔσωσεν αὐτοὺς ἀπὸ τὴν ὀργήν του καὶ ἔχομεν παράπονα διότι ἡ Κυβέρνησις παρεμβᾶσα ἀνέκοψε τὸ ἔργον τοῦ λαοῦ καὶ δὲν ἀφῆκεν ὅπως ὁ λαὸς αἱματοκυλιόμενος περισώσῃ τὰ δικαιώματά του.

Ἐνόμισεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ οἱ 4 ραασαφόροι ὅτι ἀτιμωρητεὶ ἔβαλον ἀρχιεπίσκοπον καὶ ὅτι ὁ λαὸς θὰ ἠνέχετο τοιαύτην ἀνευλάβειαν; Ὄχι! Καὶ τὸ δηλοῦμεν ἐπισήμως ὅτι καὶ συνεργούσης τῆς Κυβερνήσεως ὁ λαὸς θὰ πρεσπείσῃ τὰ δικαιώματά του, πάσῃ θυσίᾳ.

Τὸ ἠθικὸν μεγαλεῖον τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους δικαίως εἶπεν ὁ ἔντιμος συμάδ. συνίσταται εἰς ἀγαθὰς πράξεις ἀλλὰ τὶς ἀγαθωτέρα πρᾶξις παρὰ νὰ σώσῃ τοὺς πληρικοὺς ἐκείνους ἀπὸ τὴν ὀργὴν τοῦ λαοῦ καὶ νὰ σώσῃ τὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ νὰ βιαιοπραγήσῃ κατ' αὐτῶν;

Ὁ ἔντιμος φίλος ἔχει δίκαιον ἀφηγούμενος ὡς ἤκουσεν ὅσα εἶπεν ἀλλὰ ἐὰν εὑρίσκετο τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν ἀρχιεπισκοπῇ θὰ ὡμολόγει χάριτας τῇ ἀστυνομίᾳ ὡς πρέπει νὰ ὁμολογῶσι καὶ οἱ 4 ραασαφόροι διότι χάρις εἰς τὴν ἀστυνομίαν φέρουσιν ἔτι ἐπὶ τῶν ὤμων τὰς κεφαλάς· ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ ὅτι καὶ ἡμεῖς καὶ ἐκεῖνοι κατεβάλλομεν πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἐμποδίσωμεν τὸν λαὸν ἀπὸ βιαιοπραγίας χωρὶς νὰ τὸ κατορθώσωμεν καὶ τὸ γνωρίζει ὁ ἔντ. Ἀρχιγραμματεὺς ὅτι ὅταν ἐξῆλθον τῇ παρακλήσει του ὅπως ὁμιλήσω εἰς τὸν λαὸν ὅταν οἱ Βαρωσιῶται ἔκαμαν πλέον ἔφοδον ὅτι καὶ ὑβρί θην καὶ ἐκτυπήθη καὶ ἐδέησε νὰ κλεισῃ ἡ θυρα τῆς ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἡ ἀστυνομία νὰ θέσωσι τὴν ῥάχιν των καὶ αὐτὸς ὁ ἀστυνόμος νὰ ὠθῇ διὰ τῶν ὤμων ὅπως μὴ ὁ λαὸς εἰσέλθῃ καὶ πράξῃ ὅ,τι ἤθελε νὰ πράξῃ.

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Δὲν εἶναι μονον οἱ Βαρωσιῶται ἀλλὰ πλεῖστοι ἄλλοι διότι ὅταν ἐξήλθομεν εἴμεθα 100δες ἐνῷ οἱ Βαρώσιοι ἦταν 50 60

Θ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ. Ὅταν λέγω Βαρωσιῶται ἐννοῶ ὅτι οὗτοι προηγοῦντο χιλιάδων λαοῦ οἵτινες ἐξωθεν προσεπάθουν δι' ἐφόδων νὰ εἰσέλθωσιν καὶ ἔσωθεν ἑκατοντάδες νὰ ταὺς εἰσαγάσωσι καὶ ἡ ἀστυνομία μὲ τὰ ὅπλα προσεπαθουν διὰ τῶν ὤμων νὰ στηρίξωσι τὴν θύραν.

Τῇ ἀδεια τῆς ἀστυνομίας ἐξῆλθον καὶ εὗροι τὸν Μούσταφὰ Ἐφένδην τὸν ἱκανώτατον ὄντως ἐπὶ κεφαλῆς πολλῶν ἀστυνομικῶν μετρομένων κατὰ τῶν πολιτῶν, ἀλλ' ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀκουσθῶ καὶ εἶνε γνωστὸν ὅτι πολλοὶ ζαπτιέδες ἐκομίσθησαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἐν αἱματηρᾷ κατασταστάσει καὶ ὅτι πλεῖστοι τοῦ λαοῦ ἀπεκομίσθησαν αἱμοφυρτοι τί ζητεῖ ἐκ ὁ κ. Ἀραοῦζος ὅπως δικαιολογήσῃ τὰ μέτρα τῆς ἀστυνομίας μήπως ἤθελε ἴδῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀγχιάλου ἐπὶ πίνακι διὰ νὰ παραδεχθῇ ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐκινδύνευον;

(Ἀκολουθεῖ.)

Ε. R.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ἀρ. 808)1907.

Μεταξὺ

Κωνσταντίνου Σαββίδου ἐκ Λευκωσίας

Ἐνάγοντος,

καὶ

Σάββα Μιχαὴλ Μεκκιάνη ἐκ Καραβᾶ νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς

Ἐναγομένου.

Τῷ **Σάββᾳ Μιχαὴλ Μεκκιάνη** ἐκ Καραβᾶ νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς.

Διὰ τοῦ παρόντος **προστάσσεσθε** νὰ ἐμφανισθῆτε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατὰ τὴν 20 Μαΐου 1908, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 9 τῆς προμεσημβρίας, ὅτε ἀκουσθήσεται ἀγωγή τις, κινηθεῖσα κατ' ὑμῶν ὑπὸ τοῦ ἄνω σημειουμένου Ἐνάγοντος, ἔστω δὲ εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι, ἐὰν ἀπολίπητε νὰ ἐμφανισθῆτε, ὁ ἐνάγων δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ ἄνευ ἄλλης γνωστοποιήσεως.

Ὁ ἐνάγων διὰ τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ ἀξιοῖ παρ' ὑμῶν £32.2.4½ ὑπόλοιπον γραμματίου ἐκδοθέντος ὑφ' ὑμῶν τῇ 12ῃ Μαρτίου 1907 καὶ λήξεως 12 Ἀπριλίου 1907 ἔτι δὲ τόκους 12% ἐτησίως ἀπὸ τῆς 23)6)907 καὶ τὰ ἔξοδα τῆς παρούσης δίκης.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος
(ὑπογ.) **Δημ. Χρ. Σεβέρης.**

Ὅτι πιστὸν ἀντίγραφον
Ν. ΚΑΠΑΠΕ.

Ἐξεδόθη τὴν 21ην Μαρτίου 1908.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ἐνώπιον τοῦ κ. **ΜΙΤΣΗ** παρέδρου

Ἀγωγὴ Ἀριθ 808)907

Μεταξὺ

Κωνσταντίνου Σαββίδου ἐκ Λευκωσίας

Ἐνάγοντος

καὶ

Σάββα Μιχαὴλ Μεκκιάνη ἐκ Καραβᾶ νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς

Ἐναγομένου

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Σεβέρη δικηγόρου τοῦ ἐνάγοντος δι' ἧς ἐξαιτεῖται διάταγμα τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἐπειδὴ ὁ ἐναγόμενος ἀπουσιάζει ἐκ Κύπρου ἡ δὲ διαμονὴ αὐτοῦ τυγχάνει ἄγνωστος ὅπως ἡ ἐπίδοσις τοῦ κλητηρίου ἐντάλματος πρὸς αὐτὸν γίνῃ διὰ δημοσιεύσεως ἔν τινι ἐφημερίδι κυκλοφορούσῃ ἐν Κύπρῳ, τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναγνὸν τὴν ἔνορκον γραπτὴν Ὁμολογίαν τοῦ Ἀποστόλου Ἰωάννου κατατεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος, ΔΙΑΤΑΤΤΕΙ ἵνα ἀντίγραφον τοῦ ἐν τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ κλητηρίου ἐντάλματος ὁμοῦ μετ' ἀντιγράφου τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσιευθῶσιν ἐν τῇ ἐφημερίδι «Κυπριακὸς Φύλαξ» κυκλοφορούσῃ ἐν Κύπρῳ καὶ ἵνα ἀντίγραφα ἐξ ἑκάστου τῶν μνησθέντων ἀντιγράφων τοιχοκολληθῶσιν ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας κατοικίας τοῦ ρηθέντος ἐναγομένου. Περαιτέρω δὲ τὸ δικαστήριον ὁρίζει ὡς δικάσιμον τὴν 20ὴν Μαΐου 1908 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 9 π. μ.

Ἐγένετο τὴν 21ην ἡμέραν Μαρτίου 1908.

Συνετάχθη τὴν 27ην ἡμέραν Μαρτίου 1908.

(ὑπογ.) **Θ. Χ ΜΙΤΣΗΣ**
πάρεδρος

Ὅτι πιστὴ μετάφρασις
Ν. ΚΑΠΑΠΕ

ΚΑΛΑΜΟΙ διὰ στέγας οἰκοδομῶν περὶ τὰς 80,000 διαφόρων εἰδῶν εὑρίσκονται καὶ πωλοῦνται παρὰ τῷ κ. *Στυλ. Λοΐζου Πεστρεφτζῆ* καφεπώλῃ, ὁδὸς Καποτταρίδων εἰς τιμὰς πολὺ συγκαταβατικάς.

Ἀποταθήτωσαν πρὸς αὐτὸν οἱ βουλόμενοι.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλὸν	γρ.	34—36
Κριθὴ	» »	18
Βρόμη	» »	15
Ὄροβος	» »	46
Ἄνισον ἡ ὀκὰ	»	6½
Λινόσπορος	» »	25/40
Κουκκία ξ.	» »	1½
Σταφ. μαῦρ.	» »	2½
» βραστοὶ	» »	1½
Γεώμηλα	» παρ.	30
Κρόμμυα	» »	35
Ἔλαια ἐντόπ. ἡ λίτρα	γρ	20
» ξένα	» » »	18
Βάμβαξ	» »	25—26
Μαλλία	» »	25—26
Οἶνοι τὸ γομάρι	»	160—180
Κουμανδαρία	»	220—250
Ῥακὴ σούμα 20 β. ὀκ.	»	4

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα δι' Ἀγγλίας ὁ σάκκος	γρ.	220
Ζάκχαρον	» »	325
Σάπων ἑλλην. ἡ ὀκᾶ	»	5½
Πετρέλαιον ρωτσ. τὸ κιβώτιον		65

(Ὅλα μὲ λίραν Ἀγγλίας γρ. 182)

ΤΥΠΟΙΣ «ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ»
Ε. Κ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΚΑΙ Σίας

ΔΕΛΤΙΟΝ "ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΦΥΛΑΚΟΣ,,

'Εν Λευκωσίᾳ τῇ 12ῃ 'Απριλίου 1908.

ΥΣΤΕΡΟΒΟΥΛΟΝ ΨΕΥΔΟΣ

Τὸ ἐν Λεμησσῷ σπειραϊκὸν ὄργανον ὑπερβάλλον τοὺς ἐν Λευκωσίᾳ ὁμοτίμους του δημοσιεύει διάδοσιν δῆθεν ὅτι ἡ 'Ελλ. Κυβέρνησις ἐτηλεγράφησε πρὸς τοὺς 'κ. κ. βουλευτὰς ὅπως, χάριν τοῦ γοήτρου τῆς Μ. 'Εκκλησίας, παύσωσιν ἐνιστάμενοι κατὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς.

'Η δῆθεν διάδοσις εἶναι ὑστερόβουλον ψεῦδος οὐδεμίαν ἔχουσα βάσιν, διότι οὔτε ἐτηλεγράφησεν οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ τηλεγραφήσῃ τοιαῦτα ἡ 'Ελλ. Κυβέρνησις.

ασται ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων οἱωνδήποτε δικαιοῦνται ν' ἀρνηθῶσι τὴν πληρωμὴν ἐνοικίων καταθέτοντες αὐτὰ ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὰ οἰκεῖα πολιτικὰ δικαστήρια, διότι ἄλλως διατρέχουσι τὸν κίνδυνον

λους ἐμπόρους ... ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐξηκολούθει καὶ κατὰ τρέχον ἔτος, καὶ χάρις εἰς τὰς εὐκ καὶ ἀβασανίστους πιστώσεις τῶν Ε παικῶν καταστημάτων διὰ τῶν προσώπων αὐτῶν, ἡ ἀγορά μας